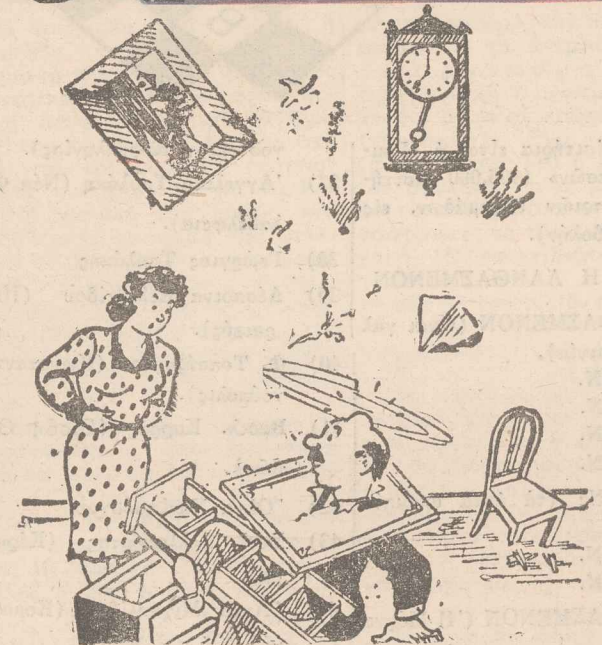
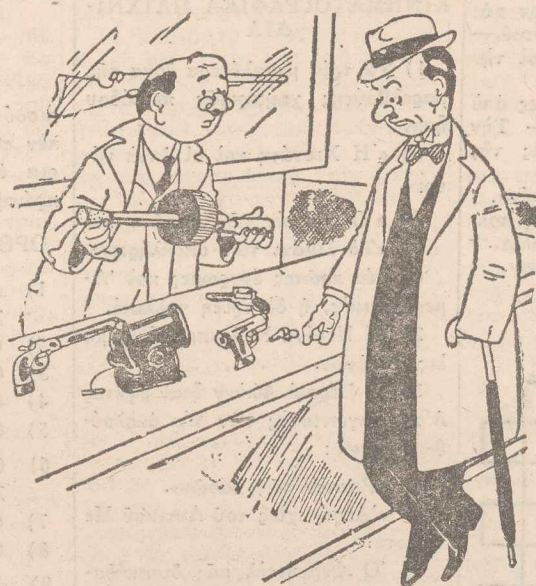

Δίκα λεπτά ευθυμίας

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

—Αναστάσε, το ρολόι μας πηγαίνει πίσω.
Το διώρρωσε;
Καθώς βλέπεις.

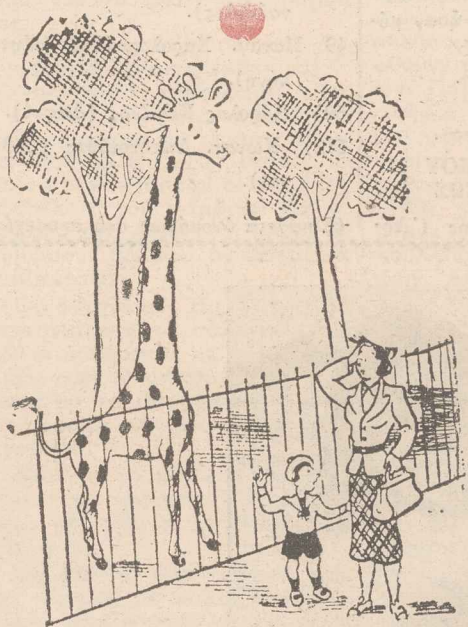

—Ήθελα να αγοράσω το περίστροφο για να
εξολοθρεύσω τους ποντικούς του σπιτιού, αλ-
λά τώρα που μου λέτε την τιμή, καταλαβαίνω
πώς είναι συμφερότερο το ποντικοφάρμακο!

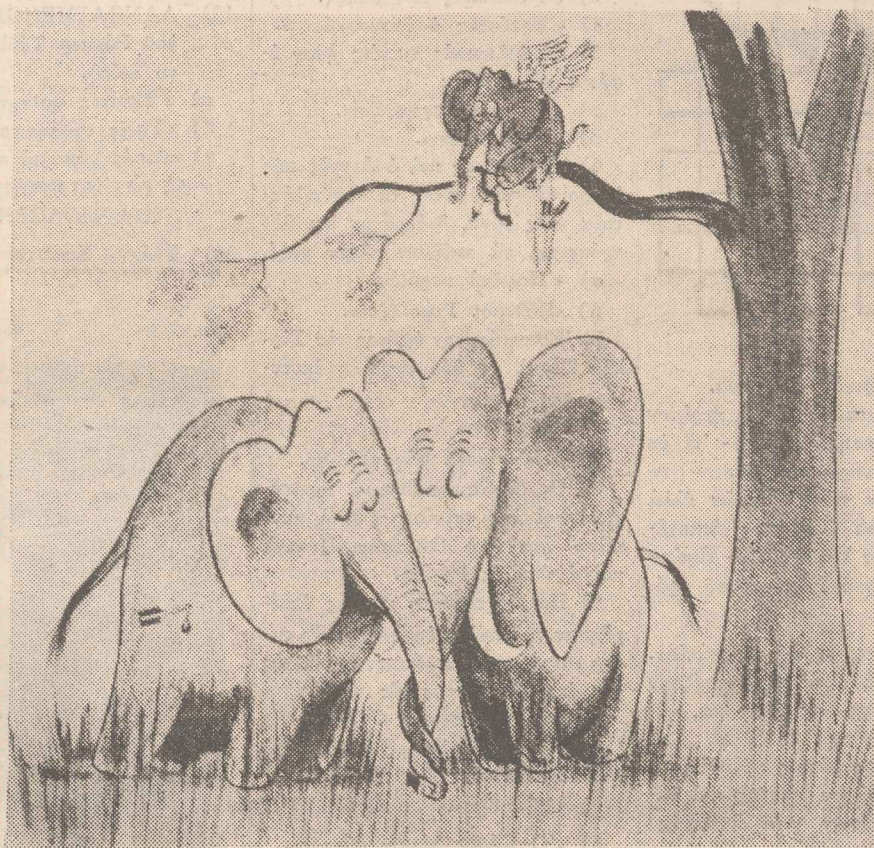
ΛΥΣΣΑΛΛΕΟΙ

—Επί τέλους βρέθηκε ο τέταρτος για να
παίξουμε μπριτζ.

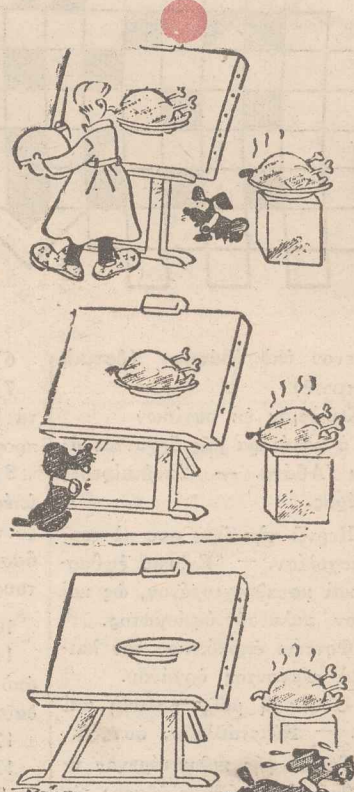
ΖΩΟΛΟΓΙΑ

—Γιατί μαμά η καμηλοπάρδαλις έχει
τόσο μακρύ λαιμό;
—Γιατί τρέφεται με τα φύλλα των
δένδρων, παιδί μου.
—Μά τότε γιατί τα δένδρα είναι τόσο
ύψηλά;
—Για να μπορεί να τρώει η καμηλο-
πάρδαλις χωρίς να σκύβει.

ΤΡΥΦΕΡΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

—Καί αν τυχόν αγάπη μου μάς πάρουν σε κανένα ζωολογικό
κήπο, θα σου δώσω όλα τα κουλούρια που θα φάζουσ στην προ-
έσκηίδα μου οι επισκέπται.

Όταν ο ζωγράφος ξέρει να ζωντανεύει
τους πίνακές του την ζωή...

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΟΝΤΩΝ

—Μά τί κάνετε αυτό, εύλο γημένοι. Δέ βλέπετε που και-
νεται το σπίτι;
—Τέ βλέπουμε, αλλά βουλώνουμε τις τρύπες του σωλήνος.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

—Η νεοφερμένη νοσοκόμος είναι πολύ φιλόκαλος.

Ἀθήναι
19 Ἰουνίου 1939
Ἔτος Γ'. Ἀρ. φύλ. 142

Σ' αὐτό τὸ φύλλο

ΣΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΑΡΟΚΟ

Ἡ ἀχανὲς χώρα ποὺ ἀποτε-
λεῖ τμήμα τῆς Γαλλικῆς
Αὐτοκρατορίας

ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Οἱ δύο θαλάσσιες τραγω-
δίαι ποὺ συνεκλόνησαν τὸν
κόσμο.

ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

Μία φανταστικὴ ἐξερεύνησις
εἰς τὰς ἀβύσσους τῶν θα-
λάσσων.

ΟΙ ΜΟΥΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΣ

Νεκροὶ 2.500 ἐτῶν, ποὺ
«ζοῦν» μέσα στοὺς τά-
φους των.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΠΡΟΤΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΘΗΤΕ

Τί πρέπει νὰ σκεφθῆτε πρὶν
πῆτε τὸ μοιραῖον «ΝΑΙ».

Διηγήματα, ἐρευνες, πρωτό-
τυπες σελίδες, χιούμορ, ἀ-
νεκδοτά, παιχνίδια, εὔθυμα
καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογρά-
φῃς

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ο κόσμος σε 7 ημέρες

Συνταγματάρχαι με πολιτικά

Οι συνταγματάρχαι του αγγλικού στρατού, οι οποίοι αυτοεξέχονται συνεχώς με τους καταστασιασμούς έθελοντες, έζησαν από τους άνδρες των να φέρουν εις τας κομμιόδογας των, όταν φορούν πολιτικά, εν μικρόν σήμα, με τα αρχικά ψηφία του σώματός των, προς αναγνώρισιν μεταξύ των.

Η ζήτησις των σημμάτων υπήρξε τσόν μεγάλη, ώστε το υπουργείον των Στρατιωτικών ηναγκάσθη να δώσιν νέαν παρρηγίαν διά 200.000 σημμάτων. Εξ άλλου, οι άνδρες εις τας δυνάμεις εναντιοπολεμικής αμύνης ή εις το πυροβολικόν άνδρες, αναγνωρίζονται μεταξύ των εκ του χρώματος μιας ειδικής γραβάτας, την οποίαν φορούν. Η γραβάτα αυτή έχει χρώμα μπλε - μαρην και έρυθρας γραμμίας εις σχήματα ζικ ζακ. Έτσι κυκλοφορούν εις τους δρόμους του Λονδίνου χιλιάδες στρατιωτών με πολιτικά, οι οποίοι μεταξύ των μόνων να γνωρίζονται, δεν δίδουν δε εις τους ξένους την εντύπωση υπηρετούντων υπό τα όπλα άνδρων. Το μέτρον τούτο θεωρείται ως ένα από τα πολλά, που λαμβάνει πάντοτε η 'Αγγλία διά ν' αποκρύπτει τας πραγματικάς της δυνάμεις, τας οποίας θέλει να εμφανίση εις τους αντιπάλους της ως μικροτέρας δια να δύναται εν καιρώ να τούς αιφνιδιάσθ.

Τό δρόμα ένος βασιλέως

Ο μικρότερος Βασιλεύς του κόσμου, ο τετραετής Φεϋζάλ ο Β' του 'Ιράκ, υιός του πρό μιν γος φουεσθέντος κατόπιν αυτοκτονιστικού δυστυχήσεως Βασιλέως Γαζή, άγνοεί ακόμη τόν θάνατον του πατρός του. Όταν, κατά τας πρώτας ημέρας μετά τόν θάνατον του Βασιλέως Γαζή, ο μικρός Φεϋζάλ έζητούσε τόν πατέρα του, ποτέ έβλεπεν ότι έφυγε σέ ταξίδιον. Από μερικόν ημερών, εν τούτοις, φαίνεται ότι ο μικρός Φεϋζάλ, καί ήρχισε να υποπτεύεται, διαισθηστικά έπαυσε να ζητή τόν πατέρα του και κατελήφθη από μελαγχολίαν, από την οποίαν τίποτε δεν ήμπορεί να τον άποσπάσθ. Υπαρχει ή σήμη ότι ο μικρός Φεϋζάλ, πρόκειται πρόκειται προσεχώς να άρραβωνισθ ή με την πριγκίπισσαν Φερίλ, θυγατέρα του Βασιλέως Φαρούκ της Αιγύπτου. Μολοντί ο Φεϋζάλ δεν έχει ακόμη συμπληρώσει τας τέσσαρα χρόνια του, ή δέ Φερίλ, εινε μόλις πέντε μηνών, δεν εινε άπίθανον να γίνουν οι άρραβώνεις, δεδομένου ότι μεταξύ των Μωαμεθανών επικρατεί το έθιμον των άρραβώνων και γάμων μεταξύ παιδών.

Οι ραδιοσταθμοί

Ο νέος γερμανικός ραδιοφωνικός σταθμός, ο όποιος ίδρύθη εις το 'Ερτςπεργκ της Σαξωνίας, έχει τόν υψηλότερον ιόντων τού κόσμου. Πράγματι, ο ιστός εινε ύψους 1111 ποδών. Ο νέος σταθμός, τού οποίου ή λειτουργία ήρχισε πρό ήμερών, εσύρκεται εις τας γεωγραφικόν κέντρον της Μείζονος Γερμανίας και έχει ισχύν 150 κιλowatt. Αντικατέστησε τόν παλαιον σταθμόν Τσέσεν, ισχύος 60 κιλowatt. Η Γερμανική Κυβέρνησις πρόκειται να αυξήσθ την ισχύν τού νέου σταθμού εις 200 κιλowatt.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ... ΚΑΛΤΣΩΝ!

Όπου κανείς ήμπορεί να θαυμάσθ πως έκαλύπτοντο οι πόδες των διασημότερων άνδρών και γυναικών της ιστορίας...

Θέλετε να μάθετε πως ετόλμαν ή μάλλον πως έντυναν τά πόδια τους οι ιστορικές ή διάσημες γυναικες; Αυτήν την περιέργειαν ήμπορείτε να την ικανοποιήσετε αν έπισκεφθήτε το μουσειόν των καλτσών που άνοίξε την προσωμένη έβδομάδα στο Μιλάνο, υπό την διεύθυνσιν τού ιδιοκτίτου του Φιλάρδη Φραντσέσκι.

Και δεν πρόκειται περί απομνησίων, αλλά περί αυθεντικών καλτσών, των ίδιων δηλαδή που φορέθηκαν από τά ιστορικά εκείνα πρόσωπα. Το μαρτυρούν πιστοποιητικά μουσειών, θεσπαισες προενοιών και παντός είδους έγγραφα.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι σε κάθε έποχή οι γυναikes είχαν σε ιδιαίτερον εκτίμησιν τή στολίδι αυτό τών ποδιών τους. Μιά άμορφη κάλσα εδινε πάντα μεγαλύτερη γοητεία στο γυναικείο πόδι και τού αυξάνει την χάρη ακόμη και όταν τά μακριά φουστάνια και τά κρινολίνα έκρυβαν τελείως τή θέα τού ποδιού.

Σήμερα εινε τής μόδας οι άραχνουόφαντες κλάτσες, που έπιτρέπουν τού γυναικείο πόδι, να φαίνεται και στίς παραμικρές τας λεπτομέρειες. Στην παλιά όμως έποχή οι κάλτσες ποτέ δεν είχαν ακόμη έθελοντες τού λεπτότατο αυτό πλέξιμο και οι κάλτσες που έπιβαίνουν τού πολύ τούς οικογενειακούς προπολογισμούς ήταν τελείως άγνωστες. Τούτο, όμως δεν σημαίνει ότι σε κάθε έποχή οι γυναikes δεν έθεωρούσαν τή κάλσα σάν ένα από τά σπουδαιότερα στολίδια τους.

Οι πρώτες κάλτσες φορέθηκαν κατά τόν δέκατον έκτον αιώνα, όταν τά παντελόνια χωρίστηκαν σε δύο μέρη, τού πάνω και τού κάτω. Και άκριβώς τού τελευταίου αυτού, που ήταν από λεπτότερο ύφασμα, άπέτελεσε την κάλσα.

Αποδίδεται στόν 'Αγγλον Ουίλλιαμ Ριντλ (1564) ή έφευρέσις τής πλεκτής κάλτσας, που κατασκευάζονταν με έλνι.

Εις την 'Αγγλίαν, όπου τού σπόρ... των φαντασμάτων εινε, ως γνωστόν, πολύ διαδεδομένον, γίνεται και άλλιν λόγος δια τας μυστηριώδεις ιντερνιές έμφανίσεις τού πύργου τού 'Άλμπτον, ο όποιος θεωρείται ως στοιχειώδης. Εις τόν πύργον αυτόν πρό έβδομάδων ένεφανίσθη άλλοκλητον υπαλλέτο από φαντάσματα, τού όποιον κατέπλεσε τούς οικοδεσπώτας δίχως να τούς τρομάξθ... Διότι οι δοκιές τού 'Άλμπτον — γράφον αι άγγλικά έφημερίδες — εινε συνηθισμένον «εις τά τοιαύτα».

Ο διασημότερος κουρσάρος

Εις Φελαμούθ της 'Αγγλίας κατέπλεσαν εν μινόν Ιστιοφόρον μήκους 11 μέτρον, δια τού όποιου έκαμε τών γύρων τού κόσμου εντός δύο ετών ο 'Διάβολος των θαλασσών». Ο 'Διάβολος» εινε ο Γερμανός κόμης Φελίξ φον Λούκνερ, όστις ως κυβερνήτης μικρού πολεμικού κατά τόν παγκόσμιον πόλεμον, τού όποιον είχε διασκευάσει ουτως ώστε να φαίνεται ως μικρόν άλλεγκτον Ιστιοφόρον, έδύθηκε τόσα πλοία έπίστικτικά, ώστε να καυχάται σήμερον ότι έπυρόνησε ήμισιαν διακοσίον εκατομμυρίων χρυσών φράγκων εις την 'Ανταντ.

Ο 'Διάβολος των θαλασσών» γίνεας τού άνάστημα και καταπληκτικής μνήκης δύναμεις είχε κρύψει εις μίαν γαλλικήν έρημωσιν κατάν τόν πόλεμον τρία εκατομμύρια φράγκων κατά τού ναυαγίου τού πλοίου του. Τον άποφυγον αυτόν μετέβη να παραλάβη κατά τήν περίληψιν της Γης δια τού νέου τού Ιστιοφόρου, εις τόν όποιον τόν συνοδεύει ή σύζυγος του.

Η έκθεσις αυτή εινε μία πραγματική ιστορία της εξέλιξεως τής κάλτσας, και δια τά εκθέματα συνδεύονται από έπίσημα έγγραφα που μαρτυρούν την αυθεντικότητά τους.

Άνάρχον σπανιότατα και περιέργων ζωνάρων καλτσών γιά τόν χρωματισμό και τας σγανάτους; μερικές που μοιάζουν με κέντημα, άλλες που ύφάνθηκαν σε σκοτεινά και μικρά ύφαιμα γιά να μή χάσουν τού χρώμα τους από την έπιδρασι της ζέσθης, και άλλες που άποτελούνται από άνάκριβητα μικρά κοράλια, όπως άπατούσε ή γυναικεία φιλαρέσκεια την έποχή τού Διευθυντήριου.

Οι κάλτσες που φορέθηκαν από την διάσημη χορεύτρια 'Ανταντ Παυλόβα τελείωναν σε σχήμα γαντιού, με πέντε δάκτυλα και τή χρησιμοποίησε μόλις και τήν χορό «των γυναικών ποδιών». Και εινε ένδιαφέρον τού γεγονότος, ότι έφ' όσον πλησιάζουμε στην έποχή μας οι γυναικες κάλτσες τέκνουν να γίνουν άραχνουόφαντες, όπως έκείνες που θραιοθεύουν στην έποχή μας.

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Ένας διάδοχος τού Λαντρί

Εις Λουγκάνο της 'Ελβετίας συνελήφθη ένας όνοματι Σάιλερ, 30 ετών, άνεργος και καταδικασθείς, άλλοτε επί άπάτης, και ο όποιος, ως έχει λόγους να υποθέτθ ή άστυνومία, ειναι μιμητής τού Λαντρί.

Εντός της λίμνης τού Λουγκάνο εύρεθ τού πτώμα μιας νεαρής γυναίκας, όνοματι 'Ιουλίαν Σουτρερ, 34 ετών, υπαλλήλου εις Βασιλείαν, ή όποια είχε μνησθ δια να νυμφευθ, ως τούλάχιστον επλεν εις τας φίλας της. Η άνέκρσις επί τής έξασφαλισέως της κατέληξεν εις την σύλληψιν τού Σάιλερ, όστις είχε δημοσιεύσει άγγελίαν, δια τής όποιας έζηται σούζον. Ο Σάιλερ ήρνήθη ότι συνινητήθη μετά της Σουτρερ, μολοντί εύρεθ έπιστολή της εις τήν διαμάχον του, δια τής οποίας άπήντα εις την άγγελίαν του. Και όταν εύρεθ τού πτώμα, ο Σάιλερ έξηκολούθη να άρννηται, αλλά ή άστυνومία φρονέει ότι ή Σουτρερ δεν εινε τού μόνου θύμα του.

την Ντι Μπαρρό κι' αυτές που άνηκαν στην δουκίσσα τού Σασσέλ.

Και δεν λείπουν οι κάλτσες διασημών άνδρών, όπως αυτές που φορέθηκαν από τόν Φίλιππον Μπαπούκι γαμβρόν τού Ναπολέοντος και πριγκίπα της Λούκας, από τόν Λουδοβίκον Φίλιππον δούκα της Ορλεάνης, από τόν Γκολκόντ και τόν Μπαρά, καθώς και από διάσημες γυναικες, όπως ή Μαριόλη Σεράο ή Μαλμπεράν, ή 'Αδελινε Πάττι ή 'Ελεωνόρα Ντοζέ ή Φραντσέσκα Μπερτίνι και άλλες.

Η έκθεσις αυτή εινε μία πραγματική ιστορία της εξέλιξεως τής κάλτσας, και δια τά εκθέματα συνδεύονται από έπίσημα έγγραφα που μαρτυρούν την αυθεντικότητά τους.

Άνάρχον σπανιότατα και περιέργων ζωνάρων καλτσών γιά τόν χρωματισμό και τας σγανάτους; μερικές που μοιάζουν με κέντημα, άλλες που ύφάνθηκαν σε σκοτεινά και μικρά ύφαιμα γιά να μή χάσουν τού χρώμα τους από την έπιδρασι της ζέσθης, και άλλες που άποτελούνται από άνάκριβητα μικρά κοράλια, όπως άπατούσε ή γυναικεία φιλαρέσκεια την έποχή τού Διευθυντήριου.

Οι κάλτσες που φορέθηκαν από την διάσημη χορεύτρια 'Ανταντ Παυλόβα τελείωναν σε σχήμα γαντιού, με πέντε δάκτυλα και τή χρησιμοποίησε μόλις και τήν χορό «των γυναικών ποδιών». Και εινε ένδιαφέρον τού γεγονότος, ότι έφ' όσον πλησιάζουμε στην έποχή μας οι γυναικες κάλτσες τέκνουν να γίνουν άραχνουόφαντες, όπως έκείνες που θραιοθεύουν στην έποχή μας.

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Αυτό εινε τού περίφημο μουσειόν των καλτσών, που τή ίδρυσε και τού διατηρεί ένας πρώην δημοσιογράφος που έγραψε δύο μυθιστορήματα με τόν τίτλο: «Οι κάλτσες της 'Αφροδίτης» και «Η γυναίκα τού αιώνος πολεμικόν όπλον: Ο θωβαδισμός δια μικροβίων!...

Ενα από τά κυριώτερα έρείσματα της γαλλικής αυτοκρατορίας και της γαλλικής ιστορίας εις την Μεσόγειον εινε τού Μαρόκον, τού όποιον πριν άνατολάς συνορεύει με Μαρόκον άπετέλεσε τμήμα της βυζαντινής αυτοκρατορίας επί 150 χρόνια. Μετά άρχισε ή

σειρις αιώνας. Κατόπιν τώ 429 μ. Χ. την κατέλαβον οι Βάνδαλοι. Η κυριαρχία τους όμως δεν διήρκεσε παρά έλαχίστα έτη. Τώ 534 ένηκθησαν από τόν Βελισσάριον και τόν Μαρόκον άπετέλεσε τμήμα της βυζαντινής αυτοκρατορίας επί 150 χρόνια. Μετά άρχισε ή

κυριαρχία των 'Αράβων και οι Ιθαγενείς κάτοικοι, οι Βέρβεροι ή Βερβερίνιοι, έδεδέχθησαν έν τέλει την θρησκείαν των κατακτητών και έγιναν φανατικοί Μωαμεθανοί.

Έκτοτε, επί πολλούς αιώνας τού Μαρόκον μέχρι της άναμίξεως των Ευρωπαίων εις τήν Διοικήσιν του και της κατόπιν τελείας ύποταγής του, έζησεν υπό διάφορους δυναστείας 'Αράβων Σουλτάνων.

Η ευρωπαϊκή διείσδυσις ήρτισε τώ 1727 και έσυνέστησαν

ανάτολάς αυτής συνεχιζόμενη Τύνιδα μια μακράν λωρίδα γαλλικών έδαφών, ή όποια έκτείνεται από έν σημείον που κείται περίπου άπάντην της 'Ιταλίας και άρχίζει στα σύνορα της Ιταλικής Τριπολιτιδής και Λιβύης μέχρι τού 'Ατλαντικού 'Αρκτικού πέραν τού Γιβραλτάρ. Πρός νότον, χάρις εις τήν δόμησιν οι όποιοι σήμερον διασχίζουν την άλλοτε σχεδόν άδιαπέραστον Σαχάραν, τού Μαρόκον συνδέεται με την μεγάλην άποκείαν της γαλλικής δυτικής 'Αφρικής και άποτελεί κατ' αυτόν τόν τρόπον τήν άμεσώτερον και κυριώτερον άδόν έπικοινωνίας της μητροπόλεως με τά άπέραντα έδαφη τά όποια κατέχει ή Γαλλία εις την 'Αφρικήν και τά όποια περιάβλυνον την Ιταλικήν Λιβύην, ανυψομένη με τού 'Αγγλο-αυστριακού Σουλτάν και θάλασσον προς νότον μέχρι τού βελγικού Κογκό.

Η λέξις Μαρόκον προέρχεται κατά πάσαν πιθανότητα εκ της αραβικής λέξεως αμαρκαές έλχαμρά όπερ σημαίνει ή κόκκινη ή ή άραια, όνομα μιας τών πρωτευουσών της χώρας ή και εκ παραφθοράς της αραβικής ονομασίας της χώρας ή όποια εινε Μαγκρι βέλ 'Ακ-ακ, όπερ σημαίνει 'Απια Δύσις, όπερ σημαίνει 'Απια Δύσις. Έάν δεν λάβωμεν υπ' όψιν την μικράν έκτασιν τού Ισπανικού Μαρόκου —μια μικρά λωρίδα γής άκριβώς έναντι τών Ισπανικών ακτών— από 28 ήλιωδες τ. γ.μ. και 1 εκατομμύριον περίπου κατοίκους μαζί με την ουδέτερον περιοχήν της Ταγγέρης, τού όπολιον τού άφρικανικού αυτού Σουλτανάτου έχει έκτασιν ίση σχεδόν προς την της Γαλλίας και περί τά 6 εκατομμύρια κατοίκους. Εις την άρχαιότητα ή χώρα αυτή ήτο γνωστή υπό τού όνομα Μαυριτανία και ήτο άλλοτε συνδεδεμένη με την Βερβερίαν από άνεξάρτητον κράτος υπό ίδιους βασιλείς μέχρι τών 43 μ.Χ. όποτε οι Ρωμαίοι την κατέκτησαν. Άπέτελεσε μέρος της ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας επί τέσ

πρω τινος εις τά γερμανικά φύλλα άνεγράφη ή έξη ένδιαφέρουσα ειδησις σχετικώς με τήν ιχθείς και την αλιείαν.

Μέλη της 'Εγερσιακής 'Επιστημονικής 'Επιτροπής δια την μελέτην της θαλάσσης» έπισηματίσθησαν εις την Βορείον θαλάσσαν διασπειράντες ιχθυόποια ύποστηρικτα, μεταδίδοντες έντελής και λαοφύλας τας μέγεθους και τας διαστάσεις των συνηγών των πεστροφών της θαλάσσης.

Οι λόγοι δια τούς όποιους μία μερίς από τας πέστροφας οι όποια ζούσαν άρχικώς επί της εις την θαλάσσαν και κατόπιν μετεβλήθησαν εις ιχθείς γλυκεών υδάτων, κατά την γνήσιν των ειδικών επιστημονικών βεβαιώσεων άγνωστοί εινε άνα δυσεπίλυτον άινίγμα.

Πάντως ή άπόδειξις ότι ή πρωτογενής τήν έστιά υπήρξε τού άλιμνιν έδωρ, εινε ότι αί πέστροφαι ένέκυλισθησαν έντός αυτού ταγέως και με Ικανοποιητικά άποτελέσματα.

Η άδυναμία και ή άστροφία των πεστροφών των ρυακίων εινε τού φυσικόν άποτέλεσμα της δυσκόλου πάλιν ήν καταβάλλον αύται εις τούς παγωμένους ταγείς τόν ρυόν και τούς παγωμένους πάντες εις γόν δια τήν έπιτυχίαν τού πειράματος, δηλαδή, εάν θά ήτο δυνατόν να ζήσουν εις τά άλμυρά ύδατα της θαλάσσης οι

πύκνους, οι όποιοι ζουν εις τας μετέπειτα χρόνια και τώ 1909 κατόπιν στάσεως τών Ισπανικών κατά τήν Ευρώπαιαν, ή Γαλλία κατέλαβε την Καζαμπλάνκα. Έκτοτε έσυνεχίσθη, παρά την αντίστασιν της Γερμανίας, ή γαλλική διείσδυσις εις τού Μαρόκον, την όποιαν έφεραν εις πέρας ο στρατηγός Λωυτέ, ως γενικός Διοικητής της άποικίας. Τελευταία στάσις υπήρξε ή τού 'Αβδ ελ Κρίμ ο όποιος τώ 1921 κατεστρώσε τά Ισπανικά στρατεύματα και κατόπιν έστράφη έναντίον των Γάλλων. Συνεδεισμένη όμως ένεργεια των δύο ευρωπαϊκών δυνάμεων έπέφερεν έν τέλει και μετ' άποτυχίας άγώνος τώ 1926 την καθυστάσιν τού 'Αβδ ελ Κρίμ και την ειρήνευσιν όλοκληρου της χώρας.

Σήμερον, όπως είπαμε, τού Μαρόκον εινε ένα από τά ώριμότερα και πλουσιότερα τμήματα τού μεγάλου γαλλικού αποικιακού Κράτους. Οι Γάλλοι και δι ή στρατηγική Λωυτέ, έσφραγίσθησαν τά ήθη και τά έθιμα των Ιθαγενών και διετήρησαν τόν Σουλτάνον εις τόν θρόνον του, ο όποιος κατά τούποια κυβερνά και σήμερον τού κράτους του. Όλοι οι νόμοι όμως και όλοι αι άποφάσεις τού Ιθαγενούς ήγεμόνος κυρούν κατά τόν Γάλλον Διοικητή.

κατόπιν υπό διάφορα προσήματα και δια διάφορους λόγους. Η κατάληψις της 'Αλγερίας έδημιούργησε έξέγερσιν κατά της Γαλλίας, τού φανατικού μουσουλμανικού πληθους τού Μαρόκου και δι ή μόνον ο 'Αμιντ ελ Καντέρ, ένας κατασφύγιον εις τού Μαρόκον, αλλά ο Σουλτάνος της χώρας ήναγκάσθη από την κοινή γνώμην να στείλθ τώ 1844 δέκα πέντε χιλιάδας άνδρας εις βοήθειαν τών 'Αλγερινών. Κατόπιν τούτου ή Γαλλία έβουβάρδισε την Ταγγέρην και τού Μογκαντόρ, εις τας 14 δε Λυγούστου συνήφθη μάχη μεταξύ Γάλλων και Μαροκινών, κατά την όποιαν οι τελευταίοι ούτοι ένίκησαν κατά κράτος.

Νέα προετρίβη των Μαροκινών προς τούς 'Ισπανούς και τούς Γάλλους δεν ήρπασαν κατά τά μετέπειτα χρόνια και τώ 1909 κατόπιν στάσεως τών Ισπανικών κατά τήν Ευρώπαιαν, ή Γαλλία κατέλαβε την Καζαμπλάνκα. Έκτοτε έσυνεχίσθη, παρά την αντίστασιν της Γερμανίας, ή γαλλική διείσδυσις εις τού Μαρόκον, την όποιαν έφεραν εις πέρας ο στρατηγός Λωυτέ, ως γενικός Διοικητής της άποικίας. Τελευταία στάσις υπήρξε ή τού 'Αβδ ελ Κρίμ ο όποιος τώ 1921 κατεστρώσε τά Ισπανικά στρατεύματα και κατόπιν έστράφη έναντίον των Γάλλων. Συνεδεισμένη όμως ένεργεια των δύο ευρωπαϊκών δυνάμεων έπέφερεν έν τέλει και μετ' άποτυχίας άγώνος τώ 1926 την καθυστάσιν τού 'Αβδ ελ Κρίμ και την ειρήνευσιν όλοκληρου της χώρας.

Σήμερον, όπως είπαμε, τού Μαρόκον εινε ένα από τά ώριμότερα και πλουσιότερα τμήματα τού μεγάλου γαλλικού αποικιακού Κράτους. Οι Γάλλοι και δι ή στρατηγική Λωυτέ, έσφραγίσθησαν τά ήθη και τά έθιμα των Ιθαγενών και διετήρησαν τόν Σουλτάνον εις τόν θρόνον του, ο όποιος κατά τούποια κυβερνά και σήμερον τού κράτους του. Όλοι οι νόμοι όμως και όλοι αι άποφάσεις τού Ιθαγενούς ήγεμόνος κυρούν κατά τόν Γάλλον Διοικητή.

Η ευρωπαϊκή διείσδυσις ήρτισε τώ 1727 και έσυνέστησαν

ανάτολάς αυτής συνεχιζόμενη Τύνιδα μια μακράν λωρίδα γαλλικών έδαφών, ή όποια έκτείνεται από έν σημείον που κείται περίπου άπάντην της 'Ιταλίας και άρχίζει στα σύνορα της Ιταλικής Τριπολιτιδής και Λιβύης μέχρι τού 'Ατλαντικού 'Αρκτικού πέραν τού Γιβραλτάρ. Πρός νότον, χάρις εις τήν δόμησιν οι όποιοι σήμερον διασχίζουν την άλλοτε σχεδόν άδιαπέραστον Σαχάραν, τού Μαρόκον συνδέεται με την μεγάλην άποκείαν της γαλλικής δυτικής 'Αφρικής και άποτελεί κατ' αυτόν τόν τρόπον τήν άμεσώτερον και κυριώτερον άδόν έπικοινωνίας της μητροπόλεως με τά άπέραντα έδαφη τά όποια κατέχει ή Γαλλία εις την 'Αφρικήν και τά όποια περιάβλυνον την Ιταλικήν Λιβύην, ανυψομένη με τού 'Αγγλο-αυστριακού Σουλτάν και θάλασσον προς νότον μέχρι τού βελγικού Κογκό.

Η λέξις Μαρόκον προέρχεται κατά πάσαν πιθανότητα εκ της αραβικής λέξεως αμαρκαές έλχαμρά όπερ σημαίνει ή κόκκινη ή ή άραια, όνομα μιας τών πρωτευουσών της χώρας ή και εκ παραφθοράς της αραβικής ονομασίας της χώρας ή όποια εινε Μαγκρι βέλ 'Ακ-ακ, όπερ σημαίνει 'Απια Δύσις, όπερ σημαίνει 'Απια Δύσις. Έάν δεν λάβωμεν υπ' όψιν την μικράν έκτασιν τού Ισπανικού Μαρόκου —μια μικρά λωρίδα γής άκριβώς έναντι τών Ισπανικών ακτών— από 28 ήλιωδες τ. γ.μ. και 1 εκατομμύριον περίπου κατοίκους μαζί με την ουδέτερον περιοχήν της Ταγγέρης, τού όπολιον τού άφρικανικού αυτού Σουλτανάτου έχει έκτασιν ίση σχεδόν προς την της Γαλλίας και περί τά 6 εκατομμύρια κατοίκους. Εις την άρχαιότητα ή χώρα αυτή ήτο γνωστή υπό τού όνομα Μαυριτανία και ήτο άλλοτε συνδεδεμένη με την Βερβερίαν από άνεξάρτητον κράτος υπό ίδιους βασιλείς μέχρι τών 43 μ.Χ. όποτε οι Ρωμαίοι την κατέκτησαν. Άπέτελεσε μέρος της ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας επί τέσ

πρω τινος εις τά γερμανικά φύλλα άνεγράφη ή έξη ένδιαφέρουσα ειδησις σχετικώς με τήν ιχθείς και την αλιείαν.

Μέλη της 'Εγερσιακής 'Επιστημονικής 'Επιτροπής δια την μελέτην της θαλάσσης» έπισηματίσθησαν εις την Βορείον θαλάσσαν διασπειράντες ιχθυόποια ύποστηρικτα, μεταδίδοντες έντελής και λαοφύλας τας μέγεθους και τας διαστάσεις των συνηγών των πεστροφών της θαλάσσης.

Οι λόγοι δια τούς όποιους μία μερίς από τας πέστροφας οι όποια ζούσαν άρχικώς επί της εις την θαλάσσαν και κατόπιν μετεβλήθησαν εις ιχθείς γλυκεών υδάτων, κατά την γνήσιν των ειδικών επιστημονικών βεβαιώσεων άγνωστοί εινε άνα δυσεπίλυτον άινίγμα.

Πάντως ή άπόδειξις ότι ή πρωτογενής τήν έστιά υπήρξε τού άλιμνιν έδωρ, εινε ότι αί πέστροφαι ένέκυλισθησαν έντός αυτού ταγέως και με Ικανοποιητικά άποτελέσματα.

Η άδυναμία και ή άστροφία των πεστροφών των ρυακίων εινε τού φυσικόν άποτέλεσμα της δυσκόλου πάλιν ήν καταβάλλον αύται εις τούς παγωμένους ταγείς τόν ρυόν και τούς παγωμένους πάντες εις γόν δια τήν έπιτυχίαν τού πειράματος, δηλαδή, εάν θά ήτο δυνατόν να ζήσουν εις τά άλμυρά ύδατα της θαλάσσης οι

πύκνους, οι όποιοι ζουν εις τας μετέπειτα χρόνια και τώ 1909 κατόπιν στάσεως τών Ισπανικών κατά τήν Ευρώπαιαν, ή Γαλλία κατέλαβε την Καζαμπλάνκα. Έκτοτε έσυνεχίσθη, παρά την αντίστασιν της Γερμανίας, ή γαλλική διείσδυσις εις τού Μαρόκον, την όποιαν έφεραν εις πέρας ο στρατηγός Λωυτέ, ως γενικός Διοικητής της άποικίας. Τελευταία στάσις υπήρξε ή τού 'Αβδ ελ Κρίμ ο όποιος τώ 1921 κατεστρώσε τά Ισπανικά στρατεύματα και κατόπιν έστράφη έναντίον των Γάλλων. Συνεδεισμένη όμως ένεργεια των δύο ευρωπαϊκών δυνάμεων έπέφερεν έν τέλει και μετ' άποτυχίας άγώνος τώ 1926 την καθυστάσιν τού 'Αβδ ελ Κρίμ και την ειρήνευσιν όλοκληρου της χώρας.

Σήμερον, όπως είπαμε, τού Μαρόκον εινε ένα από τά ώριμότερα και πλουσιότερα τμήματα τού μεγάλου γαλλικού αποικιακού Κράτους. Οι Γάλλοι και δι ή στρατηγική Λωυτέ, έσφραγίσθησαν τά ήθη και τά έθιμα των Ιθαγενών και διετήρησαν τόν Σουλτάνον εις τόν θρόνον του, ο όποιος κατά τούποια κυβερνά και σήμερον τού κράτους του. Όλοι οι νόμοι όμως και όλοι αι άποφάσεις τού Ιθαγενούς ήγεμόνος κυρούν κατά τόν Γάλλον Διοικητή.

Η ευρωπαϊκή διείσδυσις ήρτισε τώ 1727 και έσυνέστησαν

ανάτολάς αυτής συνεχιζόμενη Τύνιδα μια μακράν λωρίδα γαλλικών έδαφών, ή όποια έκτείνεται από έν σημείον που κείται

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Πελάτης: Γκαρόν! Πόσο καιρό θρίσκειται εδώ αυτό το ψάρι;

Γκαρόν: Μά την πίστι μου, κύριε, δεν ξέρω, γιατί μόνον όκτώ μέρες είναι που ανάλαβα υπηρεσία εδώ.

Πελάτης: Έχω μία ώρα περίπου που περιμένω εδώ, γκαρόν.

Γκαρόν: Άμ! Εγώ που είμαι από τās έπτά, τί κούρασε έχω!

Ένα άλλοο έρριξε τόν κα-
δολλάρι του, που δογγάει σά
κακό χαλί. Κάποιος διαβάτης
πληρώσει.

Θάγε χωρίς άλλο ή πρώ-
τη φορά που κααλλοκίεστε
άτυχέ μου άνθρωπε.

— Όχι... Άλλά σās εθεαίω
ότι είνε ή τελευταία.

Ο πεθερός: Θά πάρετε ώ-
ρα 100.000 φράγκα και τά ο-
πόλεια μετά τόν θάνατό μου...

Ο γαμβρός (άφηρημένος):
Και πότε με τό καλό ελπίεζε
να ελίσπραξω τό υπόλοιπο;

Ο μικρός: Γιατί, μπαμπά,
όνομάζομαι Παράδεισο ή την
κατοικία τών πρώτων ανθρώ-
πων;

Ο μπαμπάς: Γιατί δεν ή-
πληξε παρά μία γυναίκα μω-
νάχα εκεί.

Ο μαθητής: Τι έκαμες, μα-
μά, τά μανικέτια μου;

Η μαμά: Τά έστειλα νά τά
πλύσουν. Ήταν τόσο λερω-
μένα.

Ο μαθητής: Άγιοι, μαμά,
τι έκαμες; Ολόκληρη ή Με-
σαιωνική Ιστορία ήταν εκεί
γραμμένη. Πώς θά δώσω τώ-
ρα εξετάσεις;

Τι έλεπας, Μαριάννα;
σκουπίεις τά πατήρια με τό
μυνητήρι σου;

Όχι, κυρία, είνε ένα μαν-
τήλι θρόνικο του κυρίου.

Τομή εγώ γυρνώντας πρὸς
τὸν δόκτορα Μανιτέλ, φώνα-
ξα:

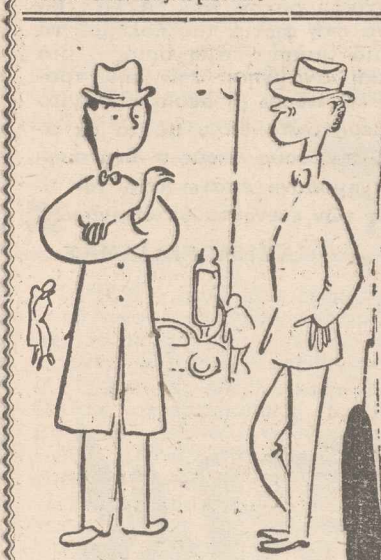
— Καθηγητά, πρὸς Θεοῦ!...
Διηγηθήτε μας καμμία ἀπὸ τίς
θεραπείες σας πού ἀποδίδετε
στὴν ὑποδοχή.

— Βέβαια εἶνε περίπλοκες
αὐτὲς οἱ θεραπείες, ἀπεφάνθη
ὁ φρενολόγος. Γνωρίζω μάλιστα
μία περίπτωση πού μ' ἐξέπληξε
πολύ. Καὶ σημείωσε, πὸς δὲν
ἔχει καμμία ἱστορία πού μὸς
διηγῆσκα. Υἱοῦρα ὁ ἴδιος
μάρτυς. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἔ-
να νέος ἦρθε νὰ με συμβου-
λειθῇ. Ήταν ἀσθενούς κρά-

— Όταν ὁ Φρειδερίκος ἀνέβη-
κε σὲ θρόνο, ἡ βασιλεία ἤ-
μερα πρὸς ὁμιλοῦσα πρὸς αὐτὸν
τὸν προσηγόρευσε:

— Μεγαλειότατε!

— Λέγετε με πάντα υἱὸν σας,
ἀπεκρίθη ὁ Φρειδερίκος. Αὐτὸς
ὁ τίτλος εἶνε ὁ πῶς πολὺτιμος
γιὰ μένα ἀπὸ διὰ τὰ ἄλλα
βασιλικά ἀξιώματα!

ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ

— Τι φοβερὸ πράγμα! Στὴ δι-
εθνή ἀγορά πωλόθηκε ἡ τιμὴ
τῆς θεζίνης.
— Έχεις μήπως ἀστυνομί-
τη;
— Όχι... ἤθελα νὰ καθαρί-
σω τὰ καλοκαιρινὰ μου ρούχα.

Τὸ ξέγονν χιούμορ

Ἡ λαμπρὰ μέθοδος τῆς ὑποβολῆς...

Εὐθύμο διήγημα τοῦ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

Μ' ἀρέσει νά συναναστρέ-
φωμαι με γιαντρούς. Κί' αὐτό,
γιὰ δυὸ λόγους. Ὁ ἕνας εἶνε
πῶς ἀπὸ μικρὸς ἐπιθυμοῦσα
νὰ γίνω γιαντρός καὶ κατάρ-
ρα μιά χαρὰ νὰ γιαντρεῖ μόν-
ο κίς ἄρρωστες... κλεισμέ-
ριες σὲ σιδηροπλοῖο τοῦ πε-
θεροῦ μου. Κί' ὁ ἄλλος, πὸς
θέλω, τὸ διαθετήριό μου γιὰ
τὸν ἄλλο κόσμο, νὰ μὸς τὸ ὑ-
πογράψῃ φίλος.

Τίς προάλλες εἶχα καλεσμέ-
νους σὲ τραπέζι δυὸ γνωστό-
τατους φρενολόγους. Τὸν δό-
κτορα Ντυπὸν, τὸν ὁποῖο οὐ
μελέτες γύρω ἀπὸ τὴν ἀσθε-
νείαν μετὰ τὴν ὁποῖαν προσβάλ-
λονται οἱ τοσοῦτινδες ἐν τῇ γε-
νέει τὸν εἶνε κάνει τόσο κρό-
το. Καὶ τὸν Μανιτέλ, ἀρχια-
τρον τοῦ φρενοκομείου Βέζι-
ν, τοῦ ὁποῖο ἡ περίφημη θε-
ραπεία τὸν νευρικών κινίλων
ἀνάγκασε νὰ χυθῇ τὴν δημο-
σιογραφικὴ μελέτη.

Μετά τὰ ἐπιδόρπια ἡ συνο-
μία μας περιστράφη σὲ θέ-
ματα περὶ τῆς θεραπείας δια-
φόρων ἀσθενειῶν μετὰ μιά πρῶ-
τὴν μεθόδον.

Ο δόκτορ Μανιτέλ, καθι-
σμένος δίπλα στὴ γυναίκα μου,
δὲν εἶχε πῇ τίποτε ἀκόμη.
Ἀγαπήτῃ μου συνέδελεξε,
εἶπεν ἀποτεινόμενος σὸν Ντυ-
πὸν, ὁ ὁποῖος μās εἶχε ταραξεί
μετὰ τὴν φλυαρίαν του γιὰ τὰς με-
θόδους πού γιάτρφε διάφορες
ἀσθενείας, δὲν ἐπιχειροῦσε
ποτέ νὰ θεραπεύοις τοὺς ἀ-
σθενεῖς σας μετὰ τὸν ὑπντισμό;

— Μά τὴν πίστι μου, ἀποκρί-
θη ὁ ἄλλος, δὲν ἐγώ ἐμπιστο-
σύνη σ' αὐτὴ τὴν μέθοδο, γιὰ τό-
λγο πῶς, διὰς φορές προσπά-
θησα νὰ κοιμίσω ἕνα ἀσθενή,
κοιμήθηκε πρῶτος ἐγώ.

Τομή ἐγώ γυρνώντας πρὸς
τὸν δόκτορα Μανιτέλ, φώνα-
ξα:

— Καθηγητά, πρὸς Θεοῦ!...
Διηγηθήτε μας καμμία ἀπὸ τίς
θεραπείες σας πού ἀποδίδετε
στὴν ὑποδοχή.

— Βέβαια εἶνε περίπλοκες
αὐτὲς οἱ θεραπείες, ἀπεφάνθη
ὁ φρενολόγος. Γνωρίζω μάλιστα
μία περίπτωση πού μ' ἐξέπληξε
πολύ. Καὶ σημείωσε, πὸς δὲν
ἔχει καμμία ἱστορία πού μὸς
διηγῆσκα. Υἱοῦρα ὁ ἴδιος
μάρτυς. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἔ-
να νέος ἦρθε νὰ με συμβου-
λειθῇ. Ήταν ἀσθενούς κρά-

— Όταν ὁ Φρειδερίκος ἀνέβη-
κε σὲ θρόνο, ἡ βασιλεία ἤ-
μερα πρὸς ὁμιλοῦσα πρὸς αὐτὸν
τὸν προσηγόρευσε:

— Μεγαλειότατε!

— Λέγετε με πάντα υἱὸν σας,
ἀπεκρίθη ὁ Φρειδερίκος. Αὐτὸς
ὁ τίτλος εἶνε ὁ πῶς πολὺτιμος
γιὰ μένα ἀπὸ διὰ τὰ ἄλλα
βασιλικά ἀξιώματα!

Ἀριστερά: Κατὰ τοὺς γενομένους πρὸ ἡμερῶν ἀγῶνας καλυψήσεως μεταξὺ γυναικῶν
εἰς τὸ Βερολῖνον, νικήτρια ἀνέβη εἰχθῇ ἡ φρωδιάν "Έλσα Κίντερ", ἡ ὁποία κατέρριψε δύο
παγκόσμια ρεκόρ-ισοφαρίσασα τὸ ἀνδρῖνόν ἐν τῷ ἀγῶνισμῳ τῆς ὑπτίας κολυμβήσεως. Εἰς
τὴν εἰκόνα φαίνεται ἡ νικήτρια (μετὰ τὸν κυρτὸν σταυρὸν εἰς τὸ στήθος), μαζί με δύο ξένους
συναγωνιστρίδας τῆς κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τοῦ Βερολίνου, Δ ε ξ ι α: Πρὸς τιμὴν
τοῦ Σαρλῶ πὸς δὲν θὰ ἐμφανισθῇ πλέον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὁ διδάσμιος δημιουργὸς τοῦ κωμῖ
καὶ ὅπου, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐγγελοῦσε τὸν ἀντὶ τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς ἐγγύς μίαν τελευταίαν
ταυνίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐμφανίζεται διὰ τελευταίαν φορὰν μετὰ τὴν κλασσικὴν του μορφήν. Ὡς
γνωστὸν, ὁ Τσάρλι Τσάπλιν, θὰ δημιουργήσῃ τὰρα εἰς τὰς νῆας ταινίας του ἐν νέον
χρονισμῶν ἥρωα. Εἰς τὴν εἰκόνα: ὁ τελευταῖος Σαρλῶ πὸς θὰ ἴδωσιν ἐντός ὀλίγου αἰ-
θεατὰ τοῦ κινηματογράφου

— "Ενας μόνος τρόπος ὅπα-
ρη γιὰ νὰ σωθῇ, τοῦ εἶπα:
νὰ ζήσετε ἐξή μήνες στῆς Κάν-
νες. Μοῦ ἀποκρίθηκε πὸς οἱ
προσέταμένοι ἡπ' οὐδενὶ λό-
γῳ θὰ τοῦ ἐδιναν ἀδεια γιὰ ἐ-
ξή μήνες καὶ πὸς τὰ μέσα τοῦ
δεν τοῦ ἐπέτρεπαν ν' ἀνέλθῃ
ἐνὰ τόσο ἀκριβὸς ταξίδι.

— Σκέφθηκε πὸς μὴν ἡ ὑπο-
βολὴ δὲν μπορούσε νὰ ἐμποδίσῃ
τὴν πρόσβον τῆς ἀσθενείας, "Ε-
χετε ἐνὰ δωμάτιο, τοῦ ἴπα, θὰ
ἐκκολιπσθε ὅλο τὸ χαρτί πὸς
σκέπεται τὸν τοῖχο, ἀντίκρου
σὲ παράθυρο.

— Μὲ κούταξε ασατισμένος. "Ε-
γὼ ἐξηκολούθησα: Σ' αὐτὸν τὸ
γυμνὸ τοῖχο θὰ ζωγραφίσετε
πεδικὰ καὶ ἐνὰ ὁμορφὸ ὄλδχρου
σὺ ἥλιο. Μὴ ζητεῖτε νὰ καταλά-
θετε. Ὑπακούετε με.

— Ὑστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες,
καθὼς ἐμπανσα σὲ δωμάτιό
μου, ἐξακρίβωσα πὸς εἶχε ἐκ-
τελέσει κατὰ γράμμα τὴν συν-
ταγὴ μου "Ενας κίτρινος ἥλιος
ἀπὸ χρώμιον ἐπάλειψε τῆς ἀκτί-
νης τὸν πάντα ἀπὸ σειρὰ πεύ-
κων. Ἡ σκηνογραφία ἦταν ἑ-
τοιμὴ, ἡ ὑπνοτοκία ἦταν ἑ-
τοιμὴ, ἡ ὑπνοτοκία ἦταν ἑ-
τοιμὴ.

— Κόιμισα τὸν ἀσθενή μου σὲ
μιά πολυθρόνα, ἀντίκρου σὸν
τοῖχο κί' ἐνῷ θρίσκει καὶ τρελ-
λαίνοντα γιὰ διακοπὲς καὶ συ-
νέχειες.

— Τί ἀπέγινε μετὰ τὸν ἄρρω-
στο; Τόλμησα νὰ ρωτήσω ἐγὼ
γιὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περι-
έργεια τὸν προκαλεσμένον μου.

— Ἀπ' οὐστὰτα, ἐξήγησε ὁ
μέγας ἐπιστήμιαν. Εἶχε πεθάνει
ἀπὸ... ἡλίσοι!

Ο δόκτορ Μανιτέλ κούταξε
τὸν συνάδελφό του με ἄγριο
χαμόγελο καὶ προσέθεσε:

— Ὑστερα ἀπὸ αὐτό, ἀγαπή-
τῃ συνάδελφε, ἐλπίξω πὸς δὲν
θὰ ἀμφισβητήσετε πιά τὰ θου-
μίσια ἀποτελέσματα τῆς ὑπο-
βολῆς.

ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

Ο καταπονητὸς τῆς νήσου
Πρασίνης τοῦ Ἀρχιπελάγους
τὸν Φιλίππιν, ὁποῖος ἔχει πρὸς
σφῆν ταύτηντα ἐκαλύπτει τὸν
τὸν ἑλάντο, ἀνέκρητι, τοῦλάχισ-
τον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Πολλοὶ κἀντικὸν τῆς νήσου
οἱ ὁποῖοι παρὰ τὸν ἄριστον κίνδυ-
νον πὸς διέτρεχαν δὲν ἤθελαν
τὴν ἐγκαταλείψουν, τώρα ἀκόμη
περισσότερον δὲν πείθονται νὰ ἀ-
φίσουν τὴν πατρίαν γῆν.

Ἄλλοι ἐν τούτοις ἔχουν συγ-
κεντρωθῇ εἰς τὴν πατρίαν καὶ
περιμένουν τὴν σειράν των νὰ ἐ-
πιβιβασθῶν τὸν πλοίαρχον διὰ
νὰ μετακινήσων εἰς ἄλλας γεωπο-
νικὰς νήσους, πρὶν τὰ καταστο-
ρικὰ φαινόμενα ἐπαναληφθῶν.

ΜΙΑ ΛΥΣΙΣ

— Γιατί περπατᾷ ἐστὶ, καλὴ
μου ἀνθρώπη; Εἶσαι σκάττης;

— Όχι, φόρεσα ἀνάποδα τὰ
παπούτσια μου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον,
κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς φυγῆς τοῦ
ἐρυθροῦ στρατοῦ ἐκ τῆς Κίτας
Λανίας, τὸ τελωνεῖον τῆς γαλλί-
κης πόλεως Λε Μπουλό ἠρῶνυσε
μερικά αὐτοκίνητα εἰσελθόντα
εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος ἐξ "Ι-
σπανίας καὶ μεταφέροντα τὰς ἱ-
στορικὰς ἀποσκευὰς τοῦ ἐρυθροῦ
ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ντελ
Βόγιο.

Ο ὑπουργὸς τῆς δημοκρατι-
κῆς κυβερνήσεως ἱσχυρίσε-
το ὅτι αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ δὲν ἔ-
πρεπε νὰ ἐρευνηθοῦν, ὡς προστα-
τευόμενα ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς
ἀσφαλείας, ἀλλ' αἱ γαλλικαὶ ἀρμα-
ὶ δὲν ἐξέδθησαν τὴν ἀπομὴν ταύτην
καὶ τὰς ἡμερῶν διὰ νὰ ἐβρουν
εἰς αὐτὰς κλοπιμαίους θησαυ-
ροὺς.

Πράγματι τὰ αὐτοκίνητα μετέ-
φεραν 36 κιβώτια καὶ ἐξ ὑποδοχῆς
τοῦ Ντελ Βόγιο περιέχοντα καλ-
λιτεχνικὰ ἔργα μεγάλης ἀξίας
προερχόμενα ἀπὸ κλοπὰς καὶ ὑ-
περβαρύνσεις τῶν μουσείων, τῶν
ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἀριστοκρατι-
κῶν μεγάρων τῆς Ἰσπανίας.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον,
κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς φυγῆς τοῦ
ἐρυθροῦ στρατοῦ ἐκ τῆς Κίτας
Λανίας, τὸ τελωνεῖον τῆς γαλλί-
κης πόλεως Λε Μπουλό ἠρῶνυσε
μερικά αὐτοκίνητα εἰσελθόντα
εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος ἐξ "Ι-
σπανίας καὶ μεταφέροντα τὰς ἱ-
στορικὰς ἀποσκευὰς τοῦ ἐρυθροῦ
ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ντελ
Βόγιο.

Ο ὑπουργὸς τῆς δημοκρατι-
κῆς κυβερνήσεως ἱσχυρίσε-
το ὅτι αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ δὲν ἔ-
πρεπε νὰ ἐρευνηθοῦν, ὡς προστα-
τευόμενα ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς
ἀσφαλείας, ἀλλ' αἱ γαλλικαὶ ἀρμα-
ὶ δὲν ἐξέδθησαν τὴν ἀπομὴν ταύτην
καὶ τὰς ἡμερῶν διὰ νὰ ἐβρουν
εἰς αὐτὰς κλοπιμαίους θησαυ-
ροὺς.

Πράγματι τὰ αὐτοκίνητα μετέ-
φεραν 36 κιβώτια καὶ ἐξ ὑποδοχῆς
τοῦ Ντελ Βόγιο περιέχοντα καλ-
λιτεχνικὰ ἔργα μεγάλης ἀξίας
προερχόμενα ἀπὸ κλοπὰς καὶ ὑ-
περβαρύνσεις τῶν μουσείων, τῶν
ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἀριστοκρατι-
κῶν μεγάρων τῆς Ἰσπανίας.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

Ἡ δὲ ἔθνικη Ἰσπανικὴ κυ-
βέρνησις, δυνάμει τῶν συμφωνη-
τῶν Μπερρὸ-Γιορτάντα, ἐξήγησε
τὴν ἀπόβουον τῶν θησαυρῶν
τούτων τὸν ὅτιον ἡ ἀξία
ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας ἐ-
κατομμυρίων γαλλικῶν φρά-
γκων.

ΒΡΟΧΕΡΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ

Με αδιάβροχα ομπρέλλες, γαλότσες

Ο 'Ιούνιος μάς ήλθε μασκαρεμένος εις Φεβρουάριον. Βροχές, λάσπες, νύχτες ψυχρές. Τι σημαίνει αυτή η μεταμύεσις; Ο πρώτος μήνας του καλοκαιριού μάς ήλθε σθενός.

Τόσα χρόνια τον είχαμε πάρει για κομικό υποκείμενο. «Ο ούρανός, έγραφαν οι μαθηταί στίς εκθέσεις των, είναι ένα άπειρο χαμόγελο. Η θάλασσα είναι χαρούμενη και φωτεινή. Όλα γύρω μας γελούν». Δηλαδή, ούτε λίγο, ούτε πολύ, τον 'Ιούνιο τον θεωρούσαμε σαν έναν διασκεδαστικό παλιότατο. Ήταν επόμενο, να καταληφθί από δίκαιον θυμόν.

Εφέτος λοιπόν ο 'Ιούνιος μάς έκαμε ένα πολύ άσχημο άστειο. Ένοιασε ότι θα έλθει με την συνηθισμένη του καλοκαιριά. Και έτοιμασθήκαμε να τον υποδεσθούμε καταλλήλως. Εβγάλαμε τα θερινά μας: Άσπρα παπούτσια, έλαφρά ρούχα, ψάθινα καπέλλα. Και την πάσαμε άσχημα.

Τα άσπρα μας παπούτσια έγιναν γκρί από τις λάσπες. Τα ψαθία έπλησαν το μουντό χρώμα της ύγρασίας. Το σώμα μας τις νύχτες ένωιασε δεκαεμβριανά ρίγη. Έσπεύσαμε να άνακατέσουμε στην ενεργό υπηρεσία τα χειμερινά έφοδια της τουαλέτας μας. — Θά έλθει το βράδυ στο καφένια, Πάτροκλε; ρώτησε χθές τον φίλο μου.

— Όχι, μου άπήντησε. Δεν θά βγώ άπόψε, διότι κροώνω.

— Βάλε την καπριντίνα σου, του είπα.

Με έκνιτταξε με θλιμμένη καρδιά.

— Δεν υπάρχει πιά, μου άπήντησε.

— Γιατί;

— Νόμισα ότι ήλθε το καλοκαίρι και την έστειλα να παραθερίστ στο... Διημεπράτηρο.

Ο φτωχός έβρος περίμενε με λαχτάρα το καλοκαίρι. Λαχταρούσε τις γλυκείες βραδιές, γιά να ζητήσει άσυλο στο άνέξοδο υπαίθριο. Άλλά οι έλπίδες του διεψεύσθησαν οίκοθις.

Η βροχή έμμοιασσε τους πάγκους των πάρκων. Η μπόρα κρέμεται διαρκώς επάνω από τα κεφάλια των υπαίθριων ζευγαριών.

— Νίκο, θά πιάσει βροχή. Πάμε να φύγουμε.

— Κάθισε λίγο άκόμη. Δεν βρέχει.

— Θά γίνουμε μούσκεμα, σοφά λέγω.

— Μη κάνεις έτσι, καυμένη Κική! Δεν είσαι από έόχαρη να λυώσης.

Και όμως λίγο πριν ό έρωτευμένος νέος την άποκαλούσε... «Γλυκειά!».

Η μπόρα ξαφνικά έσφαξε. Το ζευγάρι προσπάθησε να προφυλαχθί κάτω από κάποιο δέντρο. Και γιά να μη περνά την ώρα του άσκοπου, μένει άγκαλιασμένο, και άνταλλάσσει και κανέναν άσπασμόν. Οι σημερινοί έρωτευμένοι δεν ένοιούν δεν γάνουν τον καρόν τους. Έτσι και άν βρέχη, διότι βλέπουν, πόνον ό βίος είναι... βροχός.

Μ' αυτό τον καιρό τραγική είναι ή θέση των γυναικών που έσπευσαν να συμμορφωθούν με την θερινήν μόδον. Έβγάλαν κομπούτικα και τρυπάν από παντού παπούτσια. Όταν λοιπόν πιάσει αέφονδρος ή βροχή, κατανοούν άβόρηγες. Τα πόδια των έχουν ανάγκη από... άντιπλημμυρικά έργα.

Ο ΠΑΥΤΟΣ ΠΕΡΙ ΧΑΙΜΟΥ

Προτού παντρευθίτε τή ή άρραβωνισαθήτε προτού πητήτε το «ναί» που δά έχη τόσο επίπδραση στην μελλοντική ζωή σας, πόσα προβλήματα, πόσα ζητήματα δεν έχετε να εξετάσετε! Ίδου μερικά έξ αυτών, ι, που δά σας βοηθήσουν να καλοκεφθήτε, πριν πάρετε μίαν άπόφασι.

ΕΡΩΤΗΜΑ	ΥΠΕΡ	ΚΑΤΑ	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ
Αγαπούνται. Η οικογένεια όμως της νέας δεν τον θέλει για γαμπρό. Τι πρέπει να κάνει ή νέα;	Όταν ό νέος έχει ατοποποιήσει και ενεργητικότητα, θά κατορθώσει να επιβλήθι στους γονείς της νέας, δίχως να τους πληγώη. Μία καλή σύζυγος, πρέπει να έχει πως θά φερθή ώστε οι γονείς της να εκτιμήσουν τον άνδρα της.	Αν είναι αδύνατο χαρακτήρας ή νέα διατρέχει μεγάλο κίνδυνο. Οι σχέσεις του γαμπρού με τα πεθερικά, παίζουν σπουδαίο ρόλο στη ζωή ενός νεαρού ζεύγους.	Αποφασίστε το ζήτημα του γάμου αυτού, άφου το καλοσκεφθήτε και άφου μελετήσετε ποτα τον χαρακτήρα και τα αίσθηματά του νέου.
Τον αγαπώ, αλλά ξέρω πως δεν αγαπά τα παιδιά και δέ θέλει να άποκτήσθι.	Τίποτε.	Ένας άνδρας που δεν αγαπά τα παιδιά δεν μπορεί να γίνη καλός σύζυγος. Και, κατά βάθος δεν αγαπά ούτε σας.	Μην τον παντρευθήτε, με κανέναν τρόπο.
Θέλει να με παντρευθί. Έπειδή όμως έχει λαμπρή θέση, δέ θέλει να έξακολουθήσθι να εργάζομαι.	Έχει δίκαιο. Ένας άνδρας που μπορεί να συντηρήσι μόνος του το σπίτι, έχει το δικαίωμα να άτακτήσθι από την γυναίκα του να είναι πριν άπ' όλα μία σύζυγος και μία μητέρα.	Αν εργασθήκατε σ' άλλη σας τη ζωή, άλλόπως ξαφνικά ρόλο, γίνεσθε να μέινετε άπορροισμένοι. Ίσως ή καθιστική ζωή του σπιτιού, να σας κάνει να αλλοιωθήτε και να κρίνετε πως σ' αυτό φταίει έ-κείνος.	Παντρευθήτε τον. Έγ-καταλείψατε το επάγγελμά σας. Άλλά προσπαθήστε στην άρχή τουλάχιστον, να βοηθή άλλες άσβολίες σθεαρές και χρήσιμες. Θά είσθε ευτυχισμένοι και οι δύο σας.
Τον αγαπά, την αγαπά, άλλ' όταν είναι μαζί δεν βρίσκουν τίποτε να πούν μεταξύ τους.	Δεν είναι άνάγκη να μιλά κανείς γιά να είναι ευτυχισμένος. Τό να είναι μαζί δυό άνθρωποι, είναι πάντα άρεστό. Και άλλωστε δεν παντρεύεται κανείς γιά να ν' ανταλλάσθι τα διανοήματά του.	Όταν δεν έχει κανείς τίποτε να πη, αυτό σημαίνει πως δεν έχει τίποτα το κοινό με τον άλλον, γοστής, ιδέες, ένθουσιασμοί περάσουν, δεν θά μείνι έχνος από το αίσθημα εκείνο που μεταβάλλει σιγά - σιγά τον έρωτα σε τρυφερότητα και θαθειά φίλιν.	Μην παντρεύεσθε ποτέ έναν άνθρωπο με τον όποιον πηττετε. Όταν οι πρώτοι έρωτικοί ένθουσιασμοί περάσουν, δεν θά μείνι έχνος από το αίσθημα εκείνο που μεταβάλλει σιγά - σιγά τον έρωτα σε τρυφερότητα και θαθειά φίλιν.
Τον αγαπά, αλλά εκείνος έχει ιδέες έντελούς άντίθετες από τις δικές της.	Αφ' ότου ό κόσμος άπάχει, οι άνδρες έχουν «τις ιδέες των». Αυτό εν τούτοις δεν έμπούσε τις γυναίκες που ήξεραν να προσχωμοθούν στις άντιλήψεις του άνδρος των ή να μην άνασταίνονται μ' αυτές και να είναι εύτυχεις.	Σήμερα οι γυναίκες δεν είναι άβουλα πλάσματα. Έχουν κι' αυτές τις ιδέες των γιά τη ζωή και τις έκδηλώσεις της. Μία διαφορά στις άντιλήψεις των δυο συνζυγων, μπορεί να δημιουργήσι διασφραξές δι-χόνοιας.	Παρ' όλ' αυτά, παντρευθήτε τον...

Μία σπαρταριστή καμπάνια: Στα θαλάσσια τάμπανια

Ακόμα δεν ήσθάνθημεν την ζέστην άμυδρός ακόμα δεν μάς έλουσε το σώμα μας ιδρώς ακόμα δεν έμαρμαράσε καλό στο καλοκαίρι και σαν το θουλοκέρι κανέναν των συμπολιτών άκόμη δεν έτάκη! Κι όμως πολλοί πολίται μας γιά να μην ποίμε δλοι και νεαροί και γέροντες, παμπόρηδες και τάκοι Άφήνουν την πόλιν και τρέχουν προς την θάλασσαν με την όποιαν θησαυρόν άμύθητον δεν θ' άλλασσαν να κάνουν δλοι τους μπαίν - μίζε να κάνουν χρέμα (σκούρο) να δείξουν χάρες των πολλών στούς άλλους επί (τέλους) νομίζοντας πως μοιάζουνε τουλάχιστον με... Κοίρον ή παριστ' κανέναν των... Έρ μ η ν του Πραξίτε (λου)

Υπάρχουν άπειρες άκτές, κι' άμέτρητα παράλια που περιέμουν τη σειρά να γίνουμε ομπράλινια Είναι τα Φάληρα τα δυό. Γλυφάδα, Βούλα, Βάρη, Σκαρμαγκάκι και Βάρκιζα, το Πεύκο κι' ή Ραφήνα στη Βουλιαγμένη σурφτός κι' έφέτος θ' άρίθωρη (λάξη)

και μερικοί στο Σούνιον θά την περάσουν φίνε Πολλοί θά πάν στον Άλιμον ή μέχρι Διονύσου και στάς άκτάς θά φτάσουνε μικράς, έρημονήσου και δέ θ' αφήσουνε τελικώς καμμιόν άκρο γαλιά να μη τίνε γεμισσένε σκουπίδια και γ υ α λ ι α. Πολλές ομάδες ξεκινούν έγγάμων τε κι' αγάμων μαζί με τον κουμπάρο τους ή το όπτιού των φίλων κι' δλοι μετά το μπάνιο τους, ξαπλώνονται στην (άμμου) μ' ένα μαγιό που ξεπαρνά και της ουκής το φύλλον δι' ό και κάθε λαδικό τουτέστι κοτσομπόλα που τα γυρνάει δκα κυκλοφορεί προφορικώς την... «τελευταία ώρα» και δγάζει... τ ά π λ υ τ α γ ρ α μ μ ή των ζευγαριών (στη φόρα!)

Όλο ό κόσμος σήμερα στη θάλασσα πηγαίνει να δουτηχί μέσ' το νερό, να παίξη ν' αλλάξή ή κόνη της θαλάσσιες γυμναστικές εν γένει και πρό παντός του σώματος το χρώμα του ν' αλ- (λάξη) Πρός τοούτο δέ και πηνηται πρωί και μεσημέρι:

να μοιάσθι τον Αιθίοπα, τον... Ρ ά ς Σ ε γ ι ο υ μ (έν μέρε). Σε ψησταριές μετέδωλεν τιάς άμμουδιές το θέρος ιδίως με το φοβερό και τρομερό χαμφίνι κι' άν επί πλέον πυρπολεί πολλές καρδούλες έως κάθε ζευγάρι... πηνηται, συννάμα και τα... πηνηται.

Γιά να λιαστούν πηγαίνουνε στη θάλασσα πολλοί στον ήλιον έκτίθενται κι' ατύπος τους, πυρπολεί έκτός πολλών τινών που προτιμούν το μαύρισμα στούς χρόνους μας κι' άντι νά τρέχουν ως είδικς στη Βούλα και στο (άμμου) ήλουν εις το περίτερον αφήνουν ένα τόλληρον και παίρνουνε τον... Η λ ι ο ν α... π ε ρ ι ο δ ι κ ο ν.

Ο πρακτικός ό σύζυγος, έχθρεύεται τις μόδες συνάμα και το μαύρισμα στούς μέρους το άμυδρός κι' όσάκις ή γυναίκα του άλλότως δείχνει τάσεις

στας σχετικές εις την άρχην προβαίνει τάς συ- (στόσεις) δι' ό μεταχειρίζεται το σέ παρακαλώ, κι' άν δη πως ή γυναίκα του δεν παίρνει με καλό, δικαίως παρακτρέπεται θυμώνει και την έρίζει κι' άντι να πάη στη θάλασσα, στο έζλο την... (μ α υ ρ ι ε ς ι.)

Έξ όλων των κολυμβητών και των θαμώνων όλων που κάποιος οίκος πάντοτε πιστωτικός τους νύνει πολλοί μοντέρνοι Δόν Ζουάν με τόνους μπριγιάν (τινή) όλίγον τ. φιλόποτοι και σκάρτοι το ποίον που κάποιος οίκος πάντοτε πιστωτικός τους νύνει κι' έξαφανίζονται μετά ως είδος... σ η π ι ο ν.

Αυτοί λοιπόν οι όγτες, οι τρακαδόροι πές τους με το γνωστότατον τουπέ το μεγαλοπρεπές τους στις δεσποινίδες δεν άργούν να κάνουν το κομμά- (τι τους) και εάχουνε στο μάτι τους την πλέον εύπορουν

μελαχροινή ή καστανή ή... παρδαλή ή ροσαν της συνιστάται πάραυτα κι' εκείνη κάπως χαίρει, θαρκάει πάνε μακριά καθώς φυσάει και μπαίνει την άλλη μέρα το πρωί πηγαίνουν στο μπαμπά της και εάχουν ως έπομενον την... πηνηται της στο χέρι. Μετά δέ πάροδον μινών, τριών ή και τεσσάρων λακίζουν άρον - άρον κατόπιν διαλύσεν το γάμο των οίκοθι κι' αφήνουνε την σύζυγον ατά... κ ρ ο σ τ ο υ λ ο υ (τ ρ ο υ) Ακόμα δεν ήσθάνθημεν την ζέστην άμυδρός ακόμα δεν μάς έλουσε το σώμα μας ιδρώς μεσάβολι δεν έγιναν ακόμα καιρικά και καθημερινώς κατάμεστον άναχωρεί το μπουσί και τα σαράβαλα τα τραμ που φεύγουν γιά τα Φά (ληρα) με συμπολίταις που ναίρις δουτούν και... κολυμπούσι και κάνουνε την Πάουερ να κολυμπά στα... α β λ (λ η ρ α λ.)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΙΣΒΙΟΣ

ΑΝΤΙ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΥ... ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΜΥΙΓΕΣ!

Θά σκοτώνωνται κι' αυτές!... μηχανικά

Στην Έκθεσι της Νέας Υόρκης έχει έκτεθί ένα μηχανήμα, με το όποιον καταστρέφονται οι μυίγες. Είναι, λένε, ένα θαυματουργό μηχανήμα, το όποιον, όταν διαδοθή, θά έξοντώσθι το γένος των μυιγών.

Οι ύγειονόλογοι χαίρετιζούν με ένθουσιασμό αυτήν την έφεύρεσι. Όταν θά λείψουν οι μυίγες θά περιωρισθόν κατά πολύ οι ασθένειες. Αυτό λένε οι ύγειονόλογοι και έχουν κηρύξει άμελικτον πόλεμον κατά του έντόμου αυτού.

Στις ευρωπαϊκές και άμερικανικές μεγαλοπόλεις έχει άποδοσει έξαιρετικά άποτελέσματα ή μυιγομαχία. Μυίγα σπανίως βλέπεις. Τώρα δέ με το νέον μηχανήμα, που έφευρήσθι στην Άμερική, ή έξόντωση των μυιγών θά είναι σύστημα και όριστική.

Στις χώρες όμως της Ανατολής το γένος των μυιγών εύρίσκειται σε μεγάλη άκμή. Εκείνο, που έκπλησσει τους Ευρωπαίους επισκέπτας των Ανατολικών πόλεων, είναι ή άσθαμία αυτών των έντόμων. «Είνε σωστές μυιγομαχίες», λένε γιά τις πόλεις της Ανατολής οι Ευρωπαίοι.

Στις χώρες λοιπόν τις δικές μας θά έχη πολλή δουλειά το άμερικανικό μυιγοκτόνο μηχανήμα. Άναριθμητες στρατίες, εκατομμύρια περτωτών συνταγματών πρόκειται να έξολοθρευθούν. Αρκεί να σθώσι μέχρις εδώ θανατωσύνος αυτή έφεύρεσις. Και θά απαλλαγούμε κι' έμεις από το ένοχλητικό αυτό έντομο.

Άλλά γιά σκεφθήτε και την περίπτωση του να μη ύπάρουν γύρω μας μυίγες. Τις έχουμε τόσο πολύ συνήθει, ώστε άσφαλώς τον πρώτο καιρό θά μάς εινε πολύ αίσθητή ή άπουσία των.

Θά νομίζουμε ότι δεν ήρθε καλοκαίρι, όταν τις βλέπουμε να πετούν στην ζέση άπρόσμενα, όταν δεν θά τις άκούμε να βουβούν και δεν θά τις νοιώθουμε να κάνουν περιπάτους επάνω στο μέτωπό μας ή στη φαλάκρα μας.

Μπορεί να είναι επιβλαβές το έντομο αυτό. Άλλ' εινε και συμπαθητικό. Μας κρατά συντροφιά, όταν πίνουμε τον καφέ μας. Κάθετα κι' αυτή στα γέλια του φουτιανού και παίρνει το μερίδιό της. Κατόπιν πετά στο πρόσωπό μας και έπιμένει να μας... φιλίση, να καθισθί δηλαδή στο γέλιό μας.

Την διαγνώμεν, άλλ' αυτή άπαιμεί. Δεν άποκνεί ένοχλητικότερο θηλυκό από δούλη. Η κακία της είναι να γυρίζει στο μέρος από όπου την διαγνώμεν. Τη διεγείρει φαίνεται, την έπιθυμούν ή άπαγόρευσις.

Γιά να με διώγουν, σκέφτεται, θά πη ότι το μέρος αυτό κρύβει κάποιο γοπητευτικό μυστικό.

Και έπιμένει να ίκανοποιήσθι την περιέργειά της.

Η μυίγα εινε και πορρωμένη φιλόλογος. Κάθετα επάνω στα βιβλία και διαβρώνει τα σημεία στίξεως. Προσέρχεται στο κείμενο μερικές... τελέες.

Όταν περιερισθί κάποιο ρομαντικό βιβλίο, τον Έρβερδον του Γκαίτε, να πούμε, έπηρεάζει κι' αυτή σθεαρά. Και δεινεί τάσεις προς αυτοκτονίαν. Τριγυρίζει επάνω στο ποτήρι με το γάλα και τέλος παίρνει την άπονευμένη βουτιά. Πέφτει από λευκό όγρο και αυτοκτονεί με έναν τρόπο που πολύ τρυπών.

Όταν γαβδών, έλεος οι μυίγες, άσφαλώς και θά μάς λείψι. Δεν θά αίσθανώμεθα την ευχαρίστησιν να τις κυνηγούμε και με τις δυνάμεις. Θά περιέβηθι εν άνογίαν εκείνον, που δεν κάνουν άλλη δουλειά από το να σκοτώνουν μυίγες. Και θά υποβλήσθι εις διαταγ ός βλάκες, οι όποιοι τώρα «αφάτουν μυίγες».

Τά άγνωστα παρασκήνια τής Σκώτλαντ Γυάρντ

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΖΗ ΔΚΟΜΗ!

Η καταπληκτική όργάνωσις τής συγχρόνου άστυνομίας, πού καταπολεμά μεθοδικά τό έγκλημα

Ο άστυνομικός έπηγέ νά τόν βρή. Δέν έγινε καθόλου καλά δεκτός. Ο πατέρας τής Έντιθ και ή νέα του γυναικία ήσαν πολύ δαίλυόλογοι. Ο πατέρας έδωκε στί δέν έξερει πού είνε τό παιδί και ό άστυνομικός άναγκάστηκε νά ζητήση πληροφορίες από ένα γείτονα. Έκεί έμαθε ότι ή Έντιθ είνε μείνι μερικούς μήνες στόν πατέρα τής και είχε εξαφανισθή κάποιν αιφνιδια. Έμαθε επίσης ότι ό πατέρας είχε δείξει πολύ λύπη γιά τήν εξαφάνισή τής μικρής και έλεγε άλλοτε μόνό τήν είχε άναγκασθή νά τήν αφήσει νά φύγη, έπειδή ή δεύτερη γυναικία του τήν κακομεταχειριζότανε και άλλοτε διότι ή πρώτη του γυναικία είχε δημιουργήσει διάφορες παρεξηγήσεις και σκωφαντικές σήμες γύρω του. Ότι, άν και άγαπούσε τό παιδί, δέν έφρόντιζε νά τό πάρη πάλι κοντά του γιατί είχε βαρεθή ύλην αυτήν τήν κατάσταση. Έν τέλει ό γείτονας έλεγε είνε τόν άστυνομικόν ότι ό πατέρας έλεγε πώς ή μικρή είχε επιστρέψει κοντά τήν μητέρα τής. Και είνε νέαν έπίσκεψιν του, ό άστυνομικός ήρε πόν πατέρα τής εξαφανισθείσας μικρής πού άνέκοιτο νά τό δώση οιαδήποτε εξήγησιν. Εκείνο όμως τό όποιον τόν έκανε τήν διατίρη έντύπωση είνε ότι ό πατέρας, δέν, έδειξε σγεδόν καμμία συγκίνησι και ούτε έζωνέστη όταν ό άστυνομικός άνέφερε ότι ήταν δυνατόν τό παιδί του νά έπσεσ όμμα έγκληματος. Οί πληροφορίες έξ άλλου, τίς όποιες είχε κατορθώσει νά μαζέψη γιά τή δεύτερη γυναικία ήσαν τόσον έπιβληρυντικά όστε έν συνδυασμώ με τήν άδικαφορία πού είχε δείξει ό πατέρας τής μικρής, απέφασε νά συλλάβη τήν γυναικία πού τόν φαινότο ύποπτη. Κατά τήν διάρκεια τής άνακρίσεως, ή γυναικία αυτή ή δεύτερη δηλ. σύζυγος του πατέρα τής μικρής-έπληρωσε άρχικώς στάσι άπολύτου ήρε-

μίας. Όταν όμως ό άνακρίτης τής έρριψε κατά πρόσωπον τήν κατηγορίαν ότι, βάσει τών πληροφοριών πού είχε συλλέξει ή άνακρίσις, τήν έθεωρούσαν ύποπτον δολοφονίας τής μικρής, ή κακή αυτή μητριά έ-έξεπασε είνε λυγμούς και άμολόγησε ότι δέν μπορούσε ποτέ νά ύποφέρη τό παιδί, λόγω άκριβώς τής πολλής άγάπης πού έδειχνε γι' αυτό ό πατέρας του. Όμολόγησε επίσης ότι δέν είχε καθόλου κρύψει τήν αντίπαθεία τής από τή μικρή και ότι είχε αίσθησιν πραγματική άνακοφισθή όταν ή Έντιθ δέν είχε επιστρέψει από κάποιο έλλοιμα στό όποιον τήν είχαν στείλει. Απέρριψε όμως με σταθερότητα ότι είχε ποτέ σκεφθή νά κάνει όποιοδήποτε κακό στή μικρή και έλεγε, γιά νά εξηγήσιν τήν εξαφάνισή τής, ότι ύπέθεσε ότι ή Έντιθ είχε χρησιμοποιήσει είκοσι μάρκα, τά όποια τής είχε δώσει γιά νά κά νη ώριμαίνα φώνια, γιά νά επιστρέψη στή μητέρα τής. Η δλη τάση, οι διαμαρτυρίες και οι διαβεβαιώσεις τής κακής μητριάς ήσαν τόσο πειστικές, όστε ό άνακρίτης τήν άπέθε έλευθερά.

Μετά δύο ημέρες συνελήφθη έν έγγάτη γυνίμων προπλα οματών, ό όποιος είχε ένα μικρό έργαστήριον είνε άπόστασιν ολίγων χιλιομέτρων από τήν μικράν πόλιν όπου έμενε ό πατέρας τής μικρής. Ο έγγάτης αυτός ήρνήθη ότι ένώριζε τόν παιδί, άν και ή άνακρίσις τόν έβεβαίωσε ότι είχε θετικώς πληροφορήσει ότι διάφοροι γείτονες τόν είχαν δη κατ' επανόληψιν νά συζητή με τήν Έντιθ.

Ίδου πώς ό άστυνομικός πού είχε έπιλήφθη τής δλης ύποθέσεως και είχε πεθή έπί τή ίχνη τού άνδρός αυτού. Οί σάλες τών παπουτσιών τής μικρής παρουσιάζαν ίχνη από άσβεστή και γύψο, από-

δείξεις άναμφισβήτητος ότι τό παιδί, ολίγον πρίν σκοτωθή, είχε περάσει ή από κάποιο γισπ ή από κάποιο άλλο μέρος όπου θα ήταν σπαρμένα χάρμα άσβεστής ή γύψος. Επίσης προέκυπτε ότι τό παιδί δέν είχε κατόπιν κάνει ποτέ μεγάλο δρόμο, διότι άλλοιweis δέν θα είχαν άπομείνει στίς σάλες τών παπουτσιών τά άναυρεθέντα ίχνη από άσβεστή και γύψο. Ο άστυνομικός έλαβε ως βάσιν τής δήλωσε τής μητριάς ότι ήλ, τό παιδί, γιά νά άποφύγη τήν ασυτήρητότητα τής δεύτερας γυναικίας του πατέρα του, είχε άποφασίσει νά χρησιμοποιήσει τά είκοσι μάρκα γιά νά φάσθ στή μητέρα του και άρχισε νά έρευνά τά γισπία και τά άλλα καταστήματα με έλικα όκοδο μόν πού εύρίσκοντο στόν δρόμο από τή μικρή πόλιν όπου έμενε ό πατέρας τής μικρής ως τό μέρος όπου έμενε ή μητέρα. Άπό όλα τά γισπία και τίς άποθήκες οικιοδομητών ολίγων έξήρτησε υπό διαφόρους προφάσεις γύψο και άσβεστή και έστειλε τά δείγματα αυτά στί χημείον πρds άνάλυσιν.

Η χημική αυτή εξέταση άπέδειξε ότι τά ύπολειμματα, πού εύρίσκοντο στίς σάλες τής Έντιθ ήσαν άπολύτως όμοια στή σύνθεσι με τόν γύψο και τόν άσβεστή πού μικρού έργαστήριου του έργάτου πού είχε συλλάβη.

Τά έίδη αυτά είνε σύνθετα και τό κάθε γισπ, ή κάθε άποθήκη, τό κάθε έργαστήριον, χρησιμοποιεί δικό του τρόπο μέξεως τού γύψου ή του άσβεστού.

Η άνάλυσις, όχι μόνον έχωρήσει τόν διαφόρον αυτόν τρόπον μέξεως, αλλά και άν ή μέρις έγινε με μηχανισμό ή με τό χέρι και φυσικά, από τήν άποτέλεσμα, τών εξέτασεων αυτών, τά όποια, χάρις είνε τήν πρds όσον τής έπιστημής, είναι άπολύτως θετικά, ή άνακρίσις

μπορεί νά βγάλη συμπεράσματα άδιάμφευστα πού κανένας δέν μπορεί νά άμφισβητήσει. Όχι μόνον όμως οι εξέτασεις αυτές τών ύπολειμμάτων τού γύψου και τού άσβεστού ύπηρεσαν άπολύτως έπιβαρυντικά γιά τόν έγγάτην, αλλά και κάτι άλλο.

Κατά τήν λεπτομερεστάτην έρευναν τού μέρους όπου εύρήθη τό πτώμα τής μικρής και έλ, πιστοποιήθη ότι κάποιος είχε φθάσει, ως εκεί περπατώντας μόνον με τίς κάλτσες. Τά ίχνη πού είχαν άφήσει οι κάλτσες έλήφθησαν με γύψο και είνε τών γύψων εύρέθησαν μερικώς λεπτές, μάλλινες κλωστές. Οί κλωστές αυτές ύπηρεσαν γιά τόν προσεκτικόν άστυνομικόν και τήν άνακρίσιν ένα νέον πενστήριον. Πράγματι κατά τήν έρευναν τής οκτίας τού έργάτου αυτού, ό όποιος έξοδσε μόνος του, εύρέθη ένα ζευγάρι κάλτσες από τό όποιον άπεδείχθη άναμφισβήτητος ότι προήρχοντο οι κλωστές πού είχαν εύρεθή στά πατήματα τού δρόμου. Ο έργάτης τής είχε πλύνει και τίς είχε κανέναν ένδοιασμόν είνε τούς είδικούς.

Παρ' όλον ότι ό άνθρωπος αυτός ύπεστήριξε τήν άδωτήτά του και και ήρνεύτο άπολύτως ότι είχε διαπράξει έγκλημα κατά τής μικρής, τό δικαστήριον τόν καταδίκασε, βάσει τών άνω πειστηρίων, είνε μακρόν φυλάκιση. Μόνον όταν τόν έπαισε τήν άδικαφορία πού τόν φαινότο ύποπτη, έπείσε τόν δικαστήριον νά καταδικάσει, βάσει τών άνω πειστηρίων, είνε μακρόν φυλάκιση. Μόνον όταν τόν έπαισε τήν άδικαφορία πού τόν φαινότο ύποπτη, έπείσε τόν δικαστήριον νά καταδικάσει, βάσει τών άνω πειστηρίων, είνε μακρόν φυλάκιση.

Τά έίδη αυτά είνε σύνθετα και τό κάθε γισπ, ή κάθε άποθήκη, τό κάθε έργαστήριον, χρησιμοποιεί δικό του τρόπο μέξεως τού γύψου ή του άσβεστού. Η άνάλυσις, όχι μόνον έχωρήσει τόν διαφόρον αυτόν τρόπον μέξεως, αλλά και άν ή μέρις έγινε με μηχανισμό ή με τό χέρι και φυσικά, από τήν άποτέλεσμα, τών εξέτασεων αυτών, τά όποια, χάρις είνε τήν πρds όσον τής έπιστημής, είναι άπολύτως θετικά, ή άνακρίσις

πλέον, νά άμυλή. Είπε ότι ή μικρή τόν είχε παρακαλέσει μία μέρα νά τήν πάη με τήν σούστα του στό χωριό όπου έμενε ή μητέρα τής. Όταν τήν έράτση πούδ θα έπλήρωνε τή διαδρομή, ή μικρή Έντιθ πού έδειξε τά είκοσι μάρκα. Τότε αυτός, από φυλοχρηματία, άπέφασσε νά τήν σκοτώσιν. Με κάποια πρόφοση τήν έφερε μέσ' στό σπίτι του και έκει, με κάποια άλλη πρόφοση, τής έδωσε νά πηθ ήλητήριον. Όταν ένύκτωσε κατόπιν μετέφερε με τό άμάκι του τό πτώμα ως τό χαντάκι τού έρημου δρόμου μέσ' στό δάσος όπου εύρέθηκε. Γιά νά άποφύγη τήν άνακάλυψιν από τά άποτυμμάτα τών παπουτσιών του, τά είχε βγάλει πρίν κατεβή από τό άμάκι και είχε περπατήσει ως τήν άκρη τού δρόμου με τίς κάλτσες. Αυτή όμως ή προφύλαξις του ύπηρεσε μοιραία γι' αυτόν, χάρις είνε τήν παρατηρητικότητα και είνε τήν προσεκτικότην έρευναν τού καλού άστυνομικού, ό όποιος, άν και έλήγησε τις πραγαματικές Σέρλοκ Χόλμς, έμενε άφανής και άγνωστος.

Η έπιτυχία του ένέργειας ή όποια κατέληξε έπειτα από άρκετούς μήνες είνε τήν άνακάλυψιν τού πράγματι κακού δράστου και είνε τήν καταδίκην του, έσως έξ άλλου, όχι μόνον από πιδανήν καταδίκην, λόγω δικαστικής πλάνης, ήλητην και, ίσως και τόν πατέρα τής μικρής, αλλά και τούς διεφύλαξε από τήν δυσφήμισην, ή όποια άναμφισβήτητος θα τούς έβέρωνε εάν τό έγκλημα δέν διελευκινέτο άπολύτως και άπεδεικνύετο όττα ή άδωστής του.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

αμένος στό δικό σου άν δέν τόν είδοιούσε νά τίποτα. Άλλά όταν πιά τόν έφερε σέ δύσκολη θέσι, τί ήθελες νά κάνη; ΟΝΤΕΤ.— Μού φαίνεται όμως πώς ό Ζάκ άδχχ τρομοκρατήθη. ΖΑΝΕΤ.— Δέν πιστεύω. Ούτε ό Ζάκ ούτε ό Πάλ είνε κουτοί. Δέν θα φλυσηύουν και γρήγορα δέν γίνουμε κι' οι δύο τούς φίλοι με τό Μορίς και με τόν Άλφόνζ!

ΟΝΤΕΤ.— Λές; Μακάρι, καμ' μένη! (Σκηνή 3η. Μορίς—Άλφόνζ) Άλφόνζ.— Δέ σπάει ό θυς στήχης; Δέ σπάει; Τί κάτφερες; Νά γίνουμε γελοιοί! (Παύσι). Και τώρα, πού έχεις πιά πείσθη, πού είσαι βέβαιος, ήθελα νάξερω άν είσαι εύχαριστήσιμος!

(Ο Μορίς δέν μιλεί. Σκυβεί τό κεφάλι κι' άφίει έναν πνιγμένο στεναγμό.)

Άλφόνζ.— (σασκατικά). — Άς έλπίσουμε τουλάχιστο πώς τώρα δέ άδχχ πιά κανέναν θέλητρο γι' αυτές ή άπιστία. Άφο έξέρουμε πώς τό έξέρουμε... Μορίς (με παιδικτική χαρά).— Τό πιστεύεις αυτό; Άλφόνζ.— Προσπαθώ νά σάσω τήν κατάσταση. Θέλω νά πιστώσω. Βοήθα κι' έσύ νά τό πιστώσουμε μαζί. Γιατί άλλοιώς μόν μας άν άκούοιήσουμε τή δική σου τακτική! Θά τρελασώμε σίγουρα κι' οι δύο μας!

(Αλλάς)

ΜΑΞ και ΑΛΕΞ ΦΥΣΣΕΡ

ΑΝΟΙΞΙΣ

Σήμερα με πρωταγγίε της "Ανοιξης" τ' αγέρι. Και μ' άπαλοφύριος, λόγια παρηγορίας. Πού χόδι, άνάλαφο, ζεστό, σ' όλα τής γής (μέρη)

Άπλώθηκε και σκόρπισε τό μύρο τής χαράς. Σήμερα προτακούσαμε τό λάλημα τού γκιώνη. Άσπτερό στήν άσπαστή τής νύχτας σιγαλιά. Σήμερα μέσ' άπ' τήν ψυχή μου φύγαν όλοι οι

(πόντοι, Πού ή "Ανοιξη" μία δάσπαστη μου πρόσφερε (άγκαλιά, Σήμερα δταν σ' αντίκρυσσ, χίλιες γλυκειές (ελπίδες, Χίλια όνειρα μου έγέμισαν τό νο και τήν (καρδιά, Σήμερ' από τά μάτια σου χροσφάγγες (άχτιδες, Τής "Ανοιξης" μου πρόσφεραν τό φως και τή (δυσωσία!)

/ΕΛΕΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Είς τό Παρίσι και είνε τήν όδον φραγκίσκου Α' ύπάρχει έν κρηματογραφικόν συνέντιον, τό όποιον, όμως, έλλείμμε χάριος, δέν διαδέχεται, όπως τά άλλα συνέντια, ιδιαιτέρως αισθησας διά νά άναπαύσιν ή νά γευμάζουσιν οι ήθροποι και οι κομπάρσοι. Διά τούτο οι τελευταίοι, κατά τά διαλέμματα, καταφεύουσιν είνε τά καφε-νεία και τά έστιατόρια τής συνοικίας. Οί ήθροποι δέν έχουν καιρό νά έλλείξουν και γουν καιρόν, με τας σκολάς τών ρόλων πού ύποδύονται, πράγμα πού διασκεδάζει άρ-Πρό ήμερών, δύο μαρκήσιοι τής έποχής τού Λουδοβίκου ΙΕ' έπιναν τών καφέ των είνε κέντρον τής συνοικίας. Άμέσως συνεκτενερώνονταν πολλοί περίεργοι, άλλ' οι ήθροποι τού κρηματογράφου δέν έταράχονταν διόλου.

Αι Ιταλικαί έφημερίδες δημοσιεύουν ότι ό διευθυντής έν έν Μιλάνω Μουσικό Λυκείου κ. Ε. Κοριό άνεκάλυψε τά χειρόγραφα ενός άγνωστου μελοδράματος τού διασήμου Ιταλού μουσικοσυνθέτου Αλεξάνδρου Σκαρλάτι. Τό άνακαλυφθέν έργο είνε τριπλεκτόν μελόδραμα και ή σκηνή εκτελείσεται είνε μίαν ήγεμονικήν αλλην τού δεκάτου ογδόου αιώ-νους. Είς τας μουσικάς έσορτάς τού Σκαλτσούργου, οι όποιοι θα γίνονταν προσεχί Αδύουστον, θα δοθή ή πρώτη συμφωνική συναλία τού μελοδράματος. Ολόκληρον τό έργον θα παιχθή είνε τήν Σκάλαν τού Μιλάνου τού φθινόπωρον.

Μία τεραστία έκτασις 100,000 τετραγωνικών χιλιομέτρων είνε τήν Άμερικην, πρόκειται νά σπαρή με τό χόρτον, τό όποιον φτερώνει ειδικώς είνε τας ρωσικάς στέπας. Η έκτασις αυτή, ή όποια πρό ολίγων έτών ή το μία άπό τας ευφορώτερας πεδιάδας τών Ηνωμένων Πολιτειών, μετεβλήθη κατά τά τελευταία έτη είνε έρημον, ένεκα πολυετούς έρημιάς, ή όποια έξηράνισε τελείως κάθε θλάσσην. Λόγω τής έλλείψεως έλασθησας, τό χάρμα δέν έφράδινε νά μετεβλήθη είνε άνέμερος είνε μεγάλας άποστάσεις, ούτω δέ έπρόκαλούντο με γάλα καταστροφών και ή έρημος διαρκώς έπεξεστέον. Η άν ή άμερικανική Κυβέρνησις άπέφασσε νά μετεβλήθη τας έκτάσεις αυτές είνε στέπας, διά τής σπαράς ειδικού χόρτου πού φουεται είνε τας ρωσικάς στέπας, έλλείψουσα έτι έτι θα σπαρησθή τό χάρμα τής έρημιάς και θα πώσουν αι τρομακτικάς καταγίβες άμμου και ή άπέκτασις τής έρημου.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

—Σας παρακαλώ, κύριε μου... δέν μπορείτε νά μιλήτε σιγώτερος; —Δέ λέμε κανέναν μουσικό, κύριε... Μπορείτε νά μάς άκούτε και σεις.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΖΩα και θηρία στά βάδην τής Άφρικής...

Κάθε ήπειρος έχει τά ζώα τά όποια, ιδιαιτέρως προσαρμόζονται πρds τό περιβάλλον τους. Ένα χαρακτηριστικόν είνε οι στερές σκληρές όπλεις. Τά ζώα τρέφουν άνάσιν σέ ψηλά χάρσας και δέν βλέπουν τό άνόημο και σιγαλά πρds ό άνθρωπος έπεξεστέον ό ένι τούτον καταλλήλως τά πόδια τους. Άλλα έχουν χονδρά χιτάτο δέρμα, ούτως όστε νά μη μπορούν νά τό τρητήσουν και νά φουλήσουν μέσα τους τά διάφορα έπιβλαβή έντομα. Στήν Άφρική δέν ύπάρχουν έλάφια, δέν ύπάρχουν ζευζενίαι, κατά πάσαν πιθανότητα διότι δέν είναι προσηγομένα πρds τούς δ-νισμοί.

Τά ζώα τής Άφρικής έχουν άναγκασιώς προσαρμοσθή πρds τό περιβάλλον τους. Ένα χαρακτηριστικόν είνε οι στερές σκληρές όπλεις. Τά ζώα τρέφουν άνάσιν σέ ψηλά χάρσας και δέν βλέπουν τό άνόημο και σιγαλά πρds ό άνθρωπος έπεξεστέον ό ένι τούτον καταλλήλως τά πόδια τους. Άλλα έχουν χονδρά χιτάτο δέρμα, ούτως όστε νά μη μπορούν νά τό τρητήσουν και νά φουλήσουν μέσα τους τά διάφορα έπιβλαβή έντομα. Στήν Άφρική δέν ύπάρχουν έλάφια, δέν ύπάρχουν ζευζενίαι, κατά πάσαν πιθανότητα διότι δέν είναι προσηγομένα πρds τούς δ-νισμοί.

Είς τήν Αυστραλίαν τό ζώον βασίλειον παρουσιάζεται υπό περιέχοντος μορφάς —ας λάβωμεν παράδειγμα τήν άστράχτην. Τό άνακαλυφθέν έργο είνε τριπλεκτόν μελόδραμα και ή σκηνή εκτελείσεται είνε μίαν ήγεμονικήν αλλην τού δεκάτου ογδόου αιώ-νους. Είς τας μουσικάς έσορτάς τού Σκαλτσούργου, οι όποιοι θα γίνονταν προσεχί Αδύουστον, θα δοθή ή πρώτη συμφωνική συναλία τού μελοδράματος. Ολόκληρον τό έργον θα παιχθή είνε τήν Σκάλαν τού Μιλάνου τού φθινόπωρον.

Είς τήν Άμερικην, δυστυχώς, ό άνθρωπος κατόρθωσε έντός ολίγων έτών νά φθάσ έκεί όπου έφθασε είνε τήν Ευρώπην έπειτα από πολλούς αιώνας. Η Άσία, έξ άλλου, παρουσιάζει μεγάλας κλιματικές διαφοράς και είνε τήν άπαιτητικήν της δέν μπορεί νά ύπάρχουν, άπό τήν μία άκρη είνε τήν άλλη, ένια είδη ζώων. Η Άφρική, ως έν τοιούτον, παραμένει ό πραγματικός παράδεισος τών ζώων. άπό τά νότια σύνορα τής Ζαχάρας μέχρι τού άμωρτικού τής Καλής Ελπίδος και, ταυτοχρόνως, δ παράδεισος τών κτηνών.

Η θεωρία αυτή, ή όποια έπηρεάει δέν είναι άπολύτως δικαιολογημένη έν τοιούτοις. Ναι, ναι, έπίσης δέν ζώι άσπιδες στήν Άφρική, ένώ ύπάρχουν είνε τά ίδια γεωγραφικά πλάτη είνε τόν Νότιον Άμερικην και είνε τας Ινδίας. Χαρακτηριστικόν είνε επίσης ότι, έντός τών φλαμίνω, ή Άφρική είναι πτωχή είνε πούλη. Και τά άσπιδόμορφα, πούλη παραμένουν είνε τίς άφρικανικές άκτές και είνε τήν καλλιάν τού Νείλου και δέν εισχωρούν ποτέ βαθύτερα είνε τό έσωτερικόν τής χώρας.

Έντός από τόν λέοντα, γιά τόν όποιον έχουν γεμαλή φορεία μέλτων και δελφίνων, ή Άφρική τρέφει πολλά χορτοφάγα ζώα τεραστίων

πρds τούς ζώους πού προβάλλει άμείλιτα τό έδαφος, τό κλίμα, ή ή φύσις έν γενει στήν Άφρική. Έπίσης δέν ζώι άσπιδες στήν Άφρική, ένώ ύπάρχουν είνε τά ίδια γεωγραφικά πλάτη είνε τόν Νότιον Άμερικην και είνε τας Ινδίας. Χαρακτηριστικόν είνε επίσης ότι, έντός τών φλαμίνω, ή Άφρική είναι πτωχή είνε πούλη. Και τά άσπιδόμορφα, πούλη παραμένουν είνε τίς άφρικανικές άκτές και είνε τήν καλλιάν τού Νείλου και δέν εισχωρούν ποτέ βαθύτερα είνε τό έσωτερικόν τής χώρας.

Έντός από τόν λέοντα, γιά τόν όποιον έχουν γεμαλή φορεία μέλτων και δελφίνων, ή Άφρική τρέφει πολλά χορτοφάγα ζώα τεραστίων

Η ΜΠΟΡΑ

"Ω! Τή γλυκεία χαρά, σερνά άπ' τή λύπη τού χαρισμού πού δασύτευν ή ζήλεια, κι' ό! τής καρδιάς τό άφν τό καρπούτσι, κι' ό! τ' άπνοονολήματα στά χελια!

"Ω! τά γλυκά πιστά και τό μεθόσι τής νέας ζωής μέσ' στό παλιό ποτήρι, πού τό κερνάει ή Άγάπη από τή βρόση τής Ζήλειας, μ' ένα κίτρινο κροντήρι!

Κι' ό! τής τρυγού Πλάσης ή όμορφιά, πού παίρνει άπ' τής ψυχής τήν καλωσύνη, —άχώριστη τού Όνειρου συντροφιά— κι' άλλη όμορφιά, διπλόχαρη, τής δίνει...

Κι' ή όθμηση τού Πόνου πού άπαντά πάντα με μάτια όχτρού στή δόλια κρση, —τοκός συνένοχος τώρα πού κεντά χροσά στρωσίδια ό "Ήλιος περνά νά δύση.

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η όργάνωσις τού άρχείου κρηματογραφικόν ταίνιων, τό όποιον ιδρύθη έν Βερολίνω από τής Γερμανικής Κυβερνήσεως, προχωρεί με μεγάλην έπιτυχία. Μέχρι σήμερον συνελέγησαν ταίνια συνολικού μήκους 5.000.000μέτρων. Μέχρι τού 1934 τήν συλλογήν και τήν διατήρησιν τών γερμανικών ταίνιων είχαν άναλάβει ή διατική όργάνωσις. Αι γερμανικά κρηματογραφικά έταιρία έξοθήσαν είνε τήν ίδρυσιν ενός άρχείου, τό όποιον περιείχε ταίνια τού παγκοσμίου πολέμου. Τό άρχειον τούτο έγινε τή 1935 κρατικός όργανισμός και έτέθη υπό τόν έλεγχο τού ύπουργείου τής Προπαγάνδας. Τό έθνικοσοσιαλιστικόν κόμμα, με τά άναίρετα μηχανά παραστήματα του, προσέπαθε νά άνεύρη και νά συγκεντρώση ταίνιας τών 40 τελευταίων έτών. Αι έρευναι έστέθησαν υπό μεγάλην έπιτυχία, διότι άνεκαλύφθησαν ταίνια οι όποια άποτελούν τά παλαιότερα κειμήλια τής κρηματογραφικής τέχνης. Μεταξύ τών παλαιών αυτών ταίνιων είνε και αι έξής: Η πτήσις τού άερόπτερου Μπλεριό άπ' τήν Γαλλία είνε τήν άφρικανικήν τήν Περσέπολιν, ή στήσις τού Βασίλεως Έδουάρδου Ζ' ως αύτοκράτορος τών Ινδιών, αι δεικνύει τού πρώτου γερμανικού ύποβρυχίου κλπ.

Η φράσις "καπλιμένος σάν άσταός" δέν θα έδρημονεύσει άν ήτο γνωστόν ότι τό γευστικόν αυτό ύποκατάθετον είνε ένα από τά πικρόν αντίτομα ζώα τών θαλασσίων θύων. Αυτό όφείλεται είνε τό γεγονός ότι ό ένήλικος άσταός έλλάζει δύο φορές τό έτος τών σκληρόν του θώρακα. Από τής υποδότης τού παλαιού θώρακού, μέχρι πού σχηματισμού νέου μεσολαεί διάστημα όκτώ περίπου έβδομάδων, κατά τας όποιος ό άσταός παραμένει έντελώς άπροσάρτητος έναντί τών έχθρων του, τούς όποιους δέν ήμπορεί ν' άποφύγη ούτε κρυπτόμενος, διότι ή άσθησας τόν άναγκάζει νά ριψοκινδυνεύη μακράς άναστήσεως κυνηγίου. Η άσθησας τού μάστιγος τόν ώθεί πολλάκις μέρι τού νά τρώγη και όμοιους του. Η θήλιας άσταός γεννά 5—40 χιλιάδας αυγά είνε έκάστην περίοδον άποτοκίας. Ελάχιστοι όμως έξ αυτών κατορθώνουν νά γίνουν μεγάλοι άσταοί, λόγω τού επικρατούντος μεταξύ τών παραδοξών αυτών ζώων άλλης λογαυίας.

ΑΜΕΡΙΚΗ, Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ „ΤΥΧΗΣ” ...

Αι Ήνωμένοι Πολιτείες δεν παύουν ποτέ να είναι η χώρα των παραδόξων. Αυτό οφείλεται αναμφιβόλως κατά μέγα μέρος εις τὸν μεγάλον ἀλλὰ καὶ πολυσύθετον πληθυσμὸν τῆς χώρας. Πρέπει νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὰ 140 ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς ἀμερικανικῆς αὐτῆς χώρας περιλαμβάνουν εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἑκατομμυρίων ὁλόκληρον ἀνθρώπων ὁλὸν τὸν εὐρωπαϊκὸν ἐθνὸν, ἀλλὰ καὶ πλείστον ἄλλων φυλῶν τῆς γῆς. Ὅσο καὶ ἂν τὸ κρατικὸν σύστημα διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων καὶ τῆς διαφύλαξης τῆς ζωῆς ἐνεργῶς ἀφομοιωτικῶς ἐπὶ τῶν διαφορῶν αὐτῶν εἰδῶν ἀνθρώπων, βέβαιον εἶναι ὅτι αἱ διαφοραὶ παραμένουν καὶ ὅτι αἱ διαφοραὶ αὗται εἰναι μίαν τὴν πηγὴν τῶν παραδοξότητων ποὺ παρουσιάζει εἰς μὴ μίαν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς εἰς τὴν χώραν τῶν οὐρανοκροτούντων. Κατὰ δεύτερον λόγον συμβάλλει ἐπίσης ἡ ποικιλία τῆς ἐδαφικῆς διαμορφώσεως τῆς χώρας καὶ τοῦ κλίματος, ποὺ ἐναλλάσσεται ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ στὴν Ἀλάσκαν καὶ εἰς τὰ πρὸς τὸν Καναδὸν βόρεια σύνορα μέχρι τοῦ θερμότερου εἰς τὴν Φλωρίδα καὶ εἰς

Πῶς δροῦν οἱ βασιλεῖς τῶν τυχερῶν παιχνιδιῶν ποὺ καταδιώκονται ἀμειλίκτως ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν

τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, ὅπως εἶναι εἰς τὰς χώρας ποὺ εὐρίσκονται περὶ τὸν ἰσημερινόν. Μία ἀπὸ τὰς περιέργους ἐκδηλώσεις αὐτῶν εἶναι οἱ ἐγκυκλίους, πληγὴ τῆς ὁποίας τὸ ἀμερικανικὸν ἀντίδοτον εἶναι οἱ ἐγκυβερνητικαὶ ἡ θαυμασία αὐτῶν τῶν ὁργανώσεων τῶν ἀμερικανικῶν ἀστυνομικῶν, πρὸ τῶν ὁποίων ὁ γκαγκστερισμὸς δὲν εὐρίσκει οἶκτον καὶ τείνει παρ' ὅλα τὰ νέα καταθώματα τὰ ὁποία ἀναγγέλλονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀφοῦ ἔχασε ἤδη τὸν μεγάλον τὸν δόξιν, τὰ ἐξουδετερωθῇ τελείως.

Μία ἄλλη ἦταν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ποταποαγορεύσεως, τὸ λαθρεμπόριον τῶν οἰνοπνευματικῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει προμελὴν ἑκταὶν καὶ εἰς δημογραφίαν τοὺς περιέργους ἐκείνους τύπους τῶν ἀρχαλαθρεμπόρων ἀντιπροσωπευτικότερος τῶν ὁποίων ἦτο ὁ περίφημος „Ἀλ. Καπὼν” — οἱ ὁποιοὶ ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν παράνομον ἐργασίαν τῶν, εἶχαν με-

Ὁ διαβόητος ἀρχηγὸς γκαγκστερ „Ἀλ. Καπὼν”, ὁ μεγαλύτερος ὁλοκληρωτικῶς τυχερῶν παιχνιδιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

τὸς ἐλάμβανον συστηματικὰ δὲν δὲν πρὸς τὰ μέτρα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς διαφθορᾶς αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀπειλοῦσε νὰ ἐκτετασθῇ ὁλόκληρον καὶ περισσεύον, ὁ „Ἀλ. Καπὼν” καὶ οἱ ὁμοιοὶ τοῦ, καταθώσαν, χάρις εἰς τὰ πλούσια χρηματικὰ μέσα τὰ ὁποία τοὺς εἶδεν ἀκριβῶς καὶ τὸν ἀνέστησαν ἐμπόρων τῶν, νὰ διαφεύγουν τὴν σύλληψιν, ἐξαγοράζοντες διαφόρους κατώτερους ὁργανοὺς καὶ στηρίζοντες ἐπὶ καλῶν δικηγόρων καὶ νομομαθῶν, τοὺς ὁποίους ἐπλήθυνον ἀδρότητα.

Μετὰ τὴν ἀρσίν τῆς ποταποαγορεύσεως, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος ἐξοῦσε παρανόμως ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ ζύθου, τῶν διαφόρων οἶνων καὶ τῶν ἄλλων ποτῶν, ἀναγκάσθη καὶ ζητήσῃ νέους πόρους ζωῆς καὶ εἰς τοὺς τοὺς ἦσαν πάλιν τὸν τρόπον νὰ δράσιν στρεφόμενοι εἰς νέαν ἀπαγορεύσιν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰς νέαν παράβασιν τῶν νόμων.

Πράγματι, εἰς τὰς Ήνωμένους Πολιτείας ἀπαγορεύονται τὰ λαχεῖα παντὸς εἴδους καὶ ὑπὸ οἰκονομικῆς μορφῆς καὶ ἀν' ἐμφανίζονται. Τὰ λαχεῖα ἐξ ὁλοῦ ἀποτελοῦν πάντοτε μίαν ἐλπίδα διὰ τὸ πλείστον τῶν ἀνθρώπων, λόγῳ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἀκόπου κέρδους καὶ, εἰς ὁρισμένους ἀν καὶ σπανίως περιπτώσεις, τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ. Φυσικὸν εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, νὰ εὐρίσκουν οἱ λαθρεμπόροι τῶν λαχεῖων πολυαριθμότητα τὴν πελατὴν μὲσα εἰς τὰ 140 ἑκατομμύρια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς μεγάλης χώρας. Τὰ κέρδη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐνεργῶς τὸ λαθρεμπόριον αὐτὸ εἰναι ἀνάλογον πρὸς τὴν πελατῆαν καὶ ἐπιτρέπουν ἀνάλογως τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν σχετικῶν γραφείων, τὴν ὁργάνωσιν πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν ἑταίρων, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ ἐπισημοῦς ὑποτίθενται ὅτι ἐκτελοῦν ἄλλες ἐργασίες, ἐπιβιβάζονται διὰ μεγάλων καὶ μικρῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι πολ-

ρὼν τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ κατὰ τὸν γκαγκστερ ὁργανωθῶσαν, ἐδράσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ δροῦν οἱ γκαγκστερμεντες, ἔτσι καὶ τὴν ἡγερθεὶ ἀμειλίκτης ἐχθρὸς τῶν νέων διαφθορῶν τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς ὁ εἰσαγγελεὺς Ντέβε, ὁ ὁποῖος ἔταξεν ὡς σκοπὸν τοῦ νὰ συντρίψῃ τὸν νέον αὐτὸν ἐχθρὸν τῆς δημοσίας τάξεως, προτοῦ ἀκόμη προφθάσῃ νὰ ἀναπτύχῃ καὶ νὰ δράσῃ ὅπως ἄλλοτε ὁ „Ἀλ. Καπὼν” καὶ Σία.

Καὶ θὰ τὸ καταθώσῃ ἀναμφιβόλως χάρις εἰς τὴν ἀποστήριξιν τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ καὶ εἰς τὴν θαυμασίαν ἀνδράναι τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῶν Ήνωμένων Πολιτειῶν.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Μία φορὰ ὁ Βολταίρος παρίστατο εἰς τὸν παίζοντα ἔργον τοῦ „Ηὺς οὐδὲν Ρόμης”, στὸ Νεκλὲ τῆς Γενεύης. Ὁ Πρόεδρος γτὲ Μοντεσκιὸ ποὺ ἦταν θεατὴς ἐκεῖνον τὸ βράδυ, ἀποκοιμήθηκε θαυμάσια στὸ θεωρεῖο.

Ὁ Βολταίρος σηκωθείς πῆγε κοντὰ καὶ τοῦ ἐπέταξε τὸ καπέλλο στὸ κεφάλι φωνάζοντας πολὺ δυνατὰ:

Ὁ κύριος Πρόεδρος θὰ νομίζῃ ὅτι εὐρίσκει ἀκόμη ἐπὶ τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς!

Ὁ κλάμος ἐγαίνοντο μία μέρα ἀπὸ τὸ πῶς τοῦ, ἔγραψε μὲ κιμωλία ὅσον τὴν πόρτα: «Δὲν εἶμαι ἐδῶ».

Σὲ καμμιὰ ὥρα ἐπιστρέφει ὅτι τοῦ καὶ τὴν στιγμήν ποὺ ἐτοιμάζεται ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα βλέπει τὴν ἐπιγραφὴν καὶ... φεύγει.

Ἀφοῦ περιπλανήθηκε πολὺ στὸς δρόμους, ἐκασταίει ὅτι τοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι... θὰ ἦσαν ἐπὶ τῆς οὐλῆς ἐκεῖ! Ἀνεβαίνει πάλιν τὴν σκάλας, φθάνει μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ, ἀλλὰ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπάρχει ἀκόμη. Ἀπελπισμένος ἐξανακατεβαίνει μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ περιμένῃ στὸ διπλὸν καφενεῖο ὡς ποὺ νὰ γυρίσῃ!... Εὐτυχῶς στὴν ἐξοδὸ τοῦ σπιτιοῦ καί ποιος φίλος τοῦ ποὺ ἐρχόταν νὰ τὸν διὰ τὸν ἔφερε στὰ λογικά τοῦ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς τὸ στάδιον τῆς παρὰ τὸ Μπουένος Ἀϊρες πόλεως Ἀργεντίνης κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ποδοσφαιρικοῦ ἀγώνος ἀνέστησαν οὐραὶ παραχαλὶ κατόπιν διενέξεως τῶν παικτῶν τῶν δύο ἀντιπάλων ομάδων, ἐξεληθείσης εἰς ἀληθινὴν μάχην μετὰ τῶν 15.000 θεατῶν.

Τὸ κοινὸν εἰσήλθεν εἰς τὸ γήπεδον χωρισθὲν εἰς δύο στρατόπεδα. ὁπότε ἐνὶς χωροφύλαξ εἶχε τὴν ἀτυχὴ ἐμπνευσίαν νὰ παραβόληται ἐναντίον τοῦ πληθους. Ὁ πασικός ποὺ ἐπηκολούθησε εἶναι ἀπερίγραπτος.

Ὁ κόσμος ἐσπεύσεν ἐξελθὼν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ γήπεδον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι θεαταὶ ἀναπλήκοντο. Ἐνὰ δεκάετες παιδάκι καὶ ἕνας τεσσαρακοντούτης Ἰσπανὸς ἐφονεύθησαν, οἱ δὲ τραυματικὰ ἀρριμνοῦνται εἰς πολλὰς δεκάδας. Ἡ Ἀργεντινὴ κυβερνήσις διέταξεν ἀνακρίσεις.

Συμφώνως πρὸς μίαν ἐπισήμον στατιστικὴν, 35.000 ἔξων ἐγκατεστάθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπὶ τὴν Οὐγγαρίαν. Ἐξ αὐτῶν 13.000 περίπου εἶναι Γερμανοὶ, οἱ δὲ λοιποὶ Βούλγαροι, Ρῶσοι, Σλοβάκοι, Τσεχοὶ, Ρουμῖνοι, Ἴταλοι Σέρβοι, Ρουθῖνοι καὶ Ἀλβανοὶ. Μολονταὶ αἱ ἐργαὶ μὲ τὰ μεγάλας δυσκολίας ἐπιτεροῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐργασίαν ἐν Οὐγγαρίᾳ, ἐν τούτοις 23.000 ἐκ τῶν ἔξων κατάρθωσαν νὰ ἀποκτήσιν ἄδειαν ἀκρίσεως ἐπαγγελματιῶν. Οἱ ἔξων εὐρίσκουν θέσεις εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις.

Μαζὶ ζήτας τὸ μουσικὸν μου εἶναι παρὰ πολὺ ἀπλό:

Μεταχειρίζομαι τὴν πλὴνδρα «ΠΟΜΠΕΙΑ», διότι παρασκευάζεται ἀπὸ προϊόντα ἀνα πού διατηροῦν ἀπὸ τὸ θεῖον.

Ἡ «ΠΟΜΠΕΙΑ» τῆς ἀρματοποιίας L. T. PIVER εἶναι μία πούδρα σαπῶν δὲν ὑπάρχει θαύμα, ἀλλὰ ὡς εἶδει τὴν θεοδότην ὅτι ἡ ὁμορφία σας ἀπέχεται ὅλην τὴν γοητείαν.

MINYON

Η ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ΠΩΣ ΔΟΝΕΙΤΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

Μερικά πρόσφατα παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων

Ἡ φύσις εἶναι ὁ μεγαλύτερος θαυματουργὸς τοῦ σύμπαντος. Ἐὰν δὲν εἴμεθα τόσο ἀπερηφηνόμενοι ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀσυχίας καὶ φροντίδας ποὺ μᾶς κατατρίβουν, θὰ εὐρισκόμεθα εἰς μίαν διαρκῆ ἐκπλήξιν δι' ὅσα συμβαίνουν γύρω μας.

Καὶ ὑπάρχουν τόσα καὶ τόσα πράγματα ποὺ ἡμποροῦν νὰ δικαιολογήσων τὴν ἐκπλήξιν αὐτήν!... Τὸ γεγονός ὅτι εὐρίσκόμεθα εἰς τὸν κόσμον, τὸ φαινόμενον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύκτος, τὸ φεγγάρι ποὺ εἶναι στρωμένη πρὸς τὸ μέρος μας πάντοτε τὴν ἴδιαν πλευράν, τὰ ἐρωτευμένα σπουργιτὰ, ὁ ἀήρ τὸν ποῖον ἀναπνεύομεν, τὸ νερὸ ποὺ πίνουμεν, ἡ βροχὴ, τὸ χιόνι, ὁ ἀέρας καὶ τὰς ἄλλας προνοίας ποὺ ἐκ πρώτης ὁψεως μᾶς φαίνονται ἀσχημοντα ἀλλὰ ποὺ ἀποτελοῦν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τόσα θαύματα!

Κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή μᾶς φέρνει τὴν ἡγὴν τῆς ἡμετέρας ἐνὸς θαύματος ποὺ συντελεῖται ἐν ὧν μας. Εἴμεθα ὅμως τόσο βυθισμένοι εἰς τὴν τὸφλάναν μας αὐτὴν, ἀδιαφοροῦμεν τόσο πολὺ δι' ὅλα τὰ φαινόμενα τῶν ὁποίων δὲν δύναμεθα νὰ εὐφραν μίαν ἐξήγησιν, ὥστε νὰ ἀντιφύγῃμεν ὅλα αὐτὰ χωρὶς καμμίαν ἐκπλήξιν, χωρὶς νὰ μᾶς κάμουν τὴν παραμικρὰ ἐντύπωσιν. Ὅστε προσπαθοῦμε νὰ εὐφραν τὴν καταγωγήν τῶν καταπληκτικῶν ὁρατῶν αὐτῶν φαινομένων.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μὲ τοὺς ἐπιστήμονας. Αὐτοὶ, κλεισμένοι εἰς τὰς ἐργαστήρια τῶν, προσπαθοῦν μὲ μελέτας καὶ πειράματα νὰ λύσουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνίχνισμα ποὺ μᾶς περιβάλλουν, ὅλα τὰ μυστήρια τῆς φύσεως, ὅλα τὰ μυστικά τῆς ζωῆς.

Ἐνὰς λοιπὸν ἀπὸ τούτων ἐπιστημονῶν αὐτοῦ, ὁ ἀστρονόμος Ριχάρδος Ρότσερ, εἵπεται ἀπὸ πολλὰς μελέτας καὶ πειράματα, κατάρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον διὰ τὸ Σύμπαν δυνάμει. Καὶ δὲν εἶναι μικρὰ ἡ ἀνακάλυψις αὐτή.

Ἡμεῖς οἱ ἀμύητοι, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτὰς ἐργασίας, ὑποθετόμεθα πάντοτε μὲ δυσπιστίαν τὰς πληροφορίας ποὺ προέρχονται ἀπὸ τέτοιου εἶδους πηγῶν. Ἰσως ἐπειδὴ μὲ τὴν μελέτην τῆς φύσεως διαπιστώνομεν ὅλην τὴν σμικρότητα μας. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τεράστια καὶ μυστηριώδη γεγονότα ποὺ μᾶς περιβάλλουν. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἡ φύσις μᾶς κατενώνει τέτοια πολὺ, ἀδιαφοροῦμεν δι' αὐτήν.

Ὅταν θερινὰ μὲν εἰς τὸν ἥλιον ἢ ὅταν ἀκούμεν ἕνα μακρινὸν ἦχον, δὲν σκεπτόμεθα ὅτι τὰ φαίμενα αὐτὰ φέρονται εἰς μίαν ἐνέργειαν πολυκίμων κινήσεων καὶ διὰ ὁλόκληρον τὴν ἀτμόσφαιραν εἶναι γεμάτη ἀπὸ κραδασμοῦ.

Πάλλεται λοιπὸν ἡ ἀκτίς ποὺ μᾶς φέρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὰ μακρινότερα ἀστρα, ὅπως πάλαι τὴν χορδή μίαν κιθάρας, πάλαιτα ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἀναπνεύομεν ὅπως καὶ ὁ ὑποθετικὸς αἰθήρ. Τὸ σύμπαν εὐρίσκει εἰς διαρκῆ κραδασμὸν, ἡ σημασία τοῦ ὁποίου εἶναι σπουδαία, προκειμένην νὰ ἐρευνήσωμεν ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς συστάσεως τῆς ὕλης, ὁργανικῆς ἢ ἀοργάνου.

Ὁ Πυθαγόρας ποὺ δὲν ἦτο μόνον ἐπιστήμων ἀλλὰ καὶ ποιητὴς, ἀναποῖσε ὑπερβολικὰ τὴν νύκτα, ὅταν τὰ πάντα σαμπάνων, βυθισμένα εἰς ἕνα εἶδος νάρκης, πράγμα ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀκούσωμεν τὰς βίας ἐκείνας ἀρμονίας ποὺ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ ἄλλους κόσμους. Σήμερον ποὺ ἡ ἐπιστὴμὴ ἠγοῖζε νέους εὐρυτάτους ὁρίζοντας εἰς τοὺς ἐρευνήτας τῶν μυστηρίων αὐτῶν, διότι νὰ μὲν ὡς κωφοὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν φαινομένων αὐτῶν ποὺ μᾶς κεντοῦν τόσο πολὺ τὴν φαντασίαν;

Μία μικρὰ προσπάθεια εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ εἰσδύσωμεν εἰς ὅλα τὰ μυστήρια καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὸν καταπληκτικὸν μηχανισμόν τῆς φύσεως. Καὶ ὁ μικρὸς αὐτὸς κόπος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβληθῶμεν δὲν εἶναι τίποτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὅσα θὰ διδασθῶμεν ἀπὸ τὸν μεγάλον αὐτὸν διδάσκαλον.

Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταπληκτικοῦ αὐτοῦ ταξιδίου, ἐν μέσω κραδασμῶν, δονήσεων, κυματισμῶν καὶ ἐκτενέστερας μικροσκοπικῶν ἀτόμων εἰς τεραστίαν ἀποστάσει, θὰ ἀισθανθῶμεν τὸν ἐαυτὸν μας πολὺ πληρωτέον πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν Δημιουργὸν τῆς; θὰ ἐκτιμήσωμεν ἀκόμη περισσότερον τὸ πολὺ τιμὸν δῶκαν τῆς ζωῆς.

ΤΟ ΚΑΘΑΡΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Πῶς ὑδρεύονται οἱ σύγχρονες πόλεις

Ἄν οἱ ποταμοὶ ἐγγύζοντες χημεῖαν, δὲν θὰ παρέλειπαν θεοῖας, νὰ κάμουν μὲ τὸ διυλισμένον νερὸ τὸ ἐμβλημα τῆς ἀγνότητος. Ἀλλὰ θὰ εἶχαν τελείως ἄδικον, γιὰ τὸ ἐμπόριον αὐτὸ προϊόν εἰς τὴν πραγματικότητά εἶναι ἕνα μύημα ποὺ λὺν περιττοκον καὶ ἀκόμη, δὲ περιέχει ἀρκετὰς ὁσείας ἐπιβλαβεῖς. Ἰδού ἕνα ἀπολύτως πρὸς τὸν τρόπον νὰ τὸ ἀποδείξῃ χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν χημεῖαν, ἡ ὁποία ἀλλοτρεῖ, δὲν θὰ σὰς ἐβροθόσας ἀρκετὰ, γιὰ τὴν ἀκαθάστα στοιχεῖα ποὺ περιέχει τὸ διυλισμένον νερὸ εἶναι τόσο ἐλάχιστα ὥστε διαφεύγουν τὴν ἀνάληψιν.

Πάρτε ἕνα κόκκον οἴτου καὶ ἀρίστη μὲν νὰ μουσκεύῃ ἐπὶ 24 ὥρας μὲσα εἰς ἕνα ποτήρι μερὸ, ὅποτε καταθεθῇσιν τὸν μετὰ δύο ὡρῶν φύλλον ἢ χαρτί, εἰς τὸν ποτὸν ὥστε νὰ προκαλέσῃ μίαν ἀρχὴν βλαστήσεως. Ὅταν αἱ ρίζαι φέρσονται εἰς τὸ ἕνα ἢ δύο ἑκατοστὰ μῆκος, τοποθετήσῃτε τὸ φυτόν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν νεροῦ διυλισμένου συγκρατῶντος τὸ ἐκεῖ μὲ ἕνα γυάλινον ἀγκύριον. Σὲ λίγο τὰ φύλλα θὰ ἀρχίσουν νὰ ἐμφανίζονται, νὰ μεγαλύνονται καὶ νὰ ἀναθῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρίζαν, αὐτὰς θὰ προσπαθῶσιν νὰ ἀναπτύξωσιν, ἀλλὰ ἀφοῦ αὐτὸς ζήσουν κατὰ μερικὰ χιλιοστὰ εἰς μῆκος, θὰ παύσουν ὕστερον νὰ ἀναπτύσσονται. Ἐὰν εἴχατε κάμει τὸ ἴδιον πείραμα μὲ συνθετικὸν νερὸ, αἱ ρίζαι θὰ ἔφθαναν εἰς μῆκος τριάντα ὥς σαράντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Διὰ τὴν λοιπὴν, αἱ ρίζαι δὲν ἀναπτύσσονται μὲσα εἰς τὸ διυλισμένον νερὸ, τὸ ζήτημα ἀπέτελλε τὸ θέμα μαρτυρίας ἐν ζήτησιν μετὰ τῶν βοτανολόγων, διὰ νὰ λυθῇ τέλος ἀπὸ τὸν διάσημον Γάλλον ἐπιστήμονα κ. Ἀνρὺ Κουπέν. «Ἀς λάβωμεν μίαν ποσότητα νεροῦ διυλισμένου — λέγει ὁ κ. Κουπέν — καὶ ἂς τὸ ἐπαναδιυλισωμεν μὲσα εἰς ἕνα ἀφύκον ἐξ ὁλοκληρῶν γυαλίων: εἰς κάμει μὲν θαλαττῆς ὅπως προηγουμένως ἕνα κόκκον οἴτου. Θὰ παρατηρήσωμεν μίαν θαυμαστὴν ἀνάπτυξιν. Αἱ ρίζαι, πέντε ἢ ἕξ τὸν ἀριθμὸν, θὰ εἶναι μακρότερες καὶ θὰ ἔχουν πολυαριθμὸς παραφυάδας. Συμπέρασμα: τὸ ἐπιστημονικὸν διυλισμένον νερὸ δὲν εἶναι τοξικόν, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐμπορίου περιέχει οὐσίας ἐπιβλαβεῖς διὰ τὰ φυτὰ. Αἱ οὐσίαι αὗται εἶναι κατὰ μέγα μέρος ὅλας τοῦ χαλκοῦ, πτύσσοντος ἀπὸ σκουπιδίων.

Ἐν τούτοις, ὁ κ. Ἀνρὺ Κουπέν ἐξανακάμει τὸ πείραμα ἀπαρτῶν μετὰ κάθε διύλιον ἕνα φυλάδιον νεροῦ, μὲσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐποθετοῦσιν ἕνα κόκκον οἴτου. Ὅλοι οἱ κόκκοι ἐβλάστησαν κανονικῶς καὶ ἔδωσαν ρίζας μῆκος σαράντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Τὸ συνέβαινε λοιπὸν; Διὰ τὴν ἀποτέλεσμα τῶν δύο πειραμάτων ἦσαν τόσο ἀντικρῶς ἀντιθετα: Ἀφοῦ ἐσκέψατο ἀρκετὰ ὁ κ. Κουπέν εὐρε τὸν μίτον τοῦ μυστηρίου: ὁ ἄλλος πειραματιστὴς ἐχρησιμοποίησε χαλκίαν ἀγκύριον διὰ νὰ συγκρατῇ τοὺς κόκκους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ. Τὰ ἀγκύρια ἐρχόμενα εἰς ἐπῆρσιν μὲ τὸ νερὸ παρήγαγον ὅλας τὰς χημικὰς ποὺ ἐξηλητρίων τὴν ρίζαν. Ἐν τὰ ἀγκύρια τοῦ κ. Κουπέν ἦσαν γυαλινὰ καὶ συνεπὲς καμμίαν ἐπιβλαστὴν δὲν ἀσκόρουν — καὶ φυτὰ. Αἱ οὐσίαι αὗται εἶναι κατὰ μέγα μέρος ὅλας τοῦ χαλκοῦ, πτύσσοντος ἀπὸ σκουπιδίων.

Ἐπειτα ὁ κ. Κουπέν πειράματα πολὺ δυσκολώτερα ἀπὸ αὐτὰ. Διὰ ν' ἀποκλεισθῇ ὁ ἐνδεχόμενος ὑποβλήσις ἡ ὑποβλήσις, ἕνα ἰσχυρὸς ἐκπλῆξις εἰς ἕνα σκεπτικὸν διαμῆτον, ἀπέσπασε τυχαίως τὸ φύλλον ἐνὸς ἡμερολογίου, τὸ ἐποθετῆσε μὲσα εἰς τὸ πλῆθος μίαν φωτογραφίαν τῆς ὁποίας ἔδωκεν ἀντιστραμμένην εἰς τὴν κυρίαν Περλιέ. Καὶ αὐτὴ, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων στιγμῶν κατάρθωσε νὰ διαβῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ τοῦ μῆνός ποὺ ἦτο σημειωμένη εἰς τὸ φύλλον αὐτὸ τοῦ ἡμερολογίου.

Παρόμοια πειράματα ἐγένοντο εἰς τὰ Κάτω Πορηνά ἐπὶ τριῶν κορσεϊσίων 11, 13 καὶ 14 ἑτῶν. Μετὰ τὰ μᾶτια δεμένα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, τὰ κορσεϊσκία αὐτὰ κατάρθωσαν νὰ περιγραφῶσιν μὲ καταπληκτικὴν ἀκρίβειαν τὰ πλεον διαφορετικὰ ἀντικείμενα.

Κατὰ ποῖον τρόπον γίνεται αὐτὸ; Μετὰ τὰ μᾶτια τῆς ἐπιδερμίδος, λέγει ὁ Γάλλος ἐπιστήμων Μικροσκοπικὸν ὀφθαλμὸν εἶναι κατασκευασμένον εἰς ὅλην τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ ἀνθρώπου σῶματος, πυκνότερον εἰς τοὺς πόρους καὶ εἰς τὴν ἀκρὴν τὸν δακτύλου. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὗτοι συντελοῦν εἰς τὸν σχηματισμὸν μίαν εἰκόνα ὅπως μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἐγκέφαλον μας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ μεταβιβάζονται αἱ εἰκόνας τῶν πραγματικῶν ὀφθαλμῶν.

Τότε διὰ τὴν δὲν γίνονται πειράματα καὶ μὲ τοὺς πραγματικὰ τυφλοὺς: Ἐγίνον αἱ ἐδῶσαν ἀποτέλεσμα μόνον ἐν μέρει ἱκανοποιητικὰ. Διότι εἰς τοὺς ἐκ γενετῆς τυφλοὺς εἶναι ἀπολύτως ἀρνητικὰ ἐνῶ μὲ αὐτὸ τὸ μέσον οἱ ἄλλοι κάπως ἀρχίζουν νὰ βλέπουν.

Μεγάλαν ἐπιτυχίαν σημειώνει τὸ τελευταῖον εἰς τὸ Βερολίνον ἕνα ἱατρικὸν εἶδος, ὁ ὁποῖος παίζει ἀπολυτικῶς ἱκανοποιητικὰ. Ἀντικρῶς ἡ πρωτὰ ἀνίσταται τοῦ διασημοῦ Μισσοῦ Τανέκα: εἰς μίαν σκηνὴν τοῦ δράματος τοῦ «Ἡρακλῆους».

ΠΩΣ «ΒΛΕΠΟΥΝ» ΟΙ ΤΥΦΛΟΙ

Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ καὶ ὅταν ἔχῃ δεμένα τὰ μᾶτια

Ἐνὰς διάσημος βιολόγος, ὁ Λουὶ Φαρνγκούλ, γνωστότερος ὡς συγγραφεὺς μετὰ τὸ ψευδώνυμον Ζὺλ Ρομὰν, κατόπιν πολλῶν ἐπιστημονικῶν πειραμάτων τὰ ὁποῖα ἔκαμε ε

Τὰ μπάνια ἄρχισαν... καὶ μὲ αὐτὰ τὰ παιχνίδια τῆς παχαρούμενης παρενθέσεις μονοτονία πού ἔδερνε τὴν ἡμᾶς ὅλο τὸν χειμῶνα.

[illegible]

Ἡ πρώτη κατάδυσις.. τὰ π
τα ρίγη πὺ νοιώθει κανεῖς
τὴν ιδέα ὅτι σὲ λίγο θὰ τὸν
καλιᾶσουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι
ἐξ τοῦ κύματος...

71- Η Αλπαρίσσιδα ο' ένα φύλλο της μινωικής της αλογυφάντης το φύλλο ενός κερατού, τότε θα βρούμε πως δεν θα γυρίουν μόνο το φύλλο που πέφτισε απ' τη φλόγα, μα σαν να πέσει απ' έπάνω τους ηλεκτρικό ρεύμα, όλων τα φύλλα της θα γυρίουν προς τα κάτω. Αυτό το φαινόμενο δεν είναι το σπ απόλο σός φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Καί ο' αυτή την περίπτωση ο κινηματογραφικός κόπας κάνει με το φως που γυρίζει από το φακό, όπως ο' αυτή η κίνηση επαναστατών, κότες ο' κινήσεις επαναστατών κινηματογραφική ταινία θα βρούμε πως το φυτό

Ὅταν ὁ πρόδικτος κωδὸς τῆς υποφωτισμῆς στέλλει ἐν τῷ αὐτῷ ὁρίῳ, ὅπου ἀπὸ τοῦ φάσματος τοῦ ἀντικείνου καὶ φέρουν ἐν εἰς τὰ κῦμα τῆς διατάξεως, ἐς τοὺς μετὰ πολλὰς λαμπραῖσθου καὶ νὰ ἀσθενήσῃ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐάν αἱ οὐσίαι αὐταὶ δὲν εἴνε ἡλικίαι, τὰ κῦματα τῶν ἀκρῶν δὲν πολλὰ λαμπραῖσθαι ὅσο οὐ πρέπει καὶ ἔχουσι τοὺς νῦν ὁρίους. Ὅταν οὖν αὐτὰ γίνωσκω τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν εἰς ὑπερβολὴν, τὰ κῦματα ἀκρῶν πολλὰ λαμπραῖσθαι γινώσκω περὶ τῶν καὶ ἔχουσι τοὺς νῦν ὁρίους.

Ὅταν πάλι ἡ υποφωτισμὸς παρὰ

Ἡ εμφάνισή εἰς ἓν ἑσπέρη τοῦ Λονδίνου δύο νέων «αἱμαίων ἀδελφῶν» ἀνεξωγόνθησιν καὶ πάλιν τὰς ἀζητήσιες μετὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κύκλον, γύρω ἀπὸ τὴν βιολογικαὴν τοῦ περιέργου αὐτοῦ βιολογικοῦ ἀνίγματος. Ἀνατάρω: Αἱ δύο «κολλημέ ναι» ἀδελφοὶ ἐπέκλειον τὸ ρεπερτόριόν τους.

ΑΣ ΓΕΛΑΣΟΝΜΕ!

Αρχαιρεσίες ταξιδιτών

Προσέχοντες έγιναν αρχαιρεσίες του Σωματείου ταξιδιτών. Κατά την διάρκεια της έκδοσης πολλοί ταξιδιώτες ήθελαν να διαμαρτυρηθούν, αλλά ο προεδρεύων τους... έβαλε στη θέση των.

Ακολούθως διεξήχθησαν οι αρχαιρεσίες, οι οποίες διήρκεσαν επί πολλήν ώραν, διότι οι ταξιδιώτες έβγαζαν να θροούν προέδρον... με το φανάρι.

Μετά την έκδοσιν ο εκλεγείς ήθελαν να καταλάβη την θέσιν του προέδρου, αλλά ένας ταξιδιτής παρετήρησεν ότι η θέσις δεν ήταν... άριστη-μένη.

Χρήσιμοι συμβουλαί

Για ν' απαλλάξετε το ραδιόφωνό σας από τα παρὰ σι τὰ... χτενίζετε κάθε πρωί.

Για νὰ μπορέσετε νὰ κρατήσετε τὴν ὑπόσχισι σας... δέστε τὴν μ' ἓνα σπαγγάκι.

Θερνίαι ἐμφάνισεις

— Μερικά τριχὲς τῆς κεφαλῆς μας ἔβαλαν... τὰ ἄσπρα τους.

— Ἐνα κατὰσχημα παρέλαθε ἐπ' εὐκαιρίας τοῦ θέρους μεγάλας ποσότητες λ ε υ κ ο σ ι δ ῆ ρ ο υ.

Ἀπίστευτα πράγματα

Κυκλοφοροῦν νέες μάρκες τσιγάρων καὶ ὅμως ὁ κ. Σενόπουλος δὲν ἀκούεται.

Οἱ γυναῖκες ἀρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν χωρὶς κάλτσες, μὲ γάμπες γυναικῶν, καὶ ὅμως δὲν αὐτῆς ἔθηκε ἡ κατανάλωσις τῶν ζυριστικῶν λεπίδων.

Τὰ ἔσοδικά κέντρα ἄνοιξαν καὶ ὅμως δὲν ἀκού- με κρούσματα ληστείας.

Ἐμπήκαμε στὸν Ἰούλιο... οἱ ζέστες σφίγγουν καὶ ὅμως κανένας συρραλιστὴς δὲν ἐξέδωσε ἀκόμη ποιητικὴν συλλογὴν.

Συνέδριον παντοπωλῶν

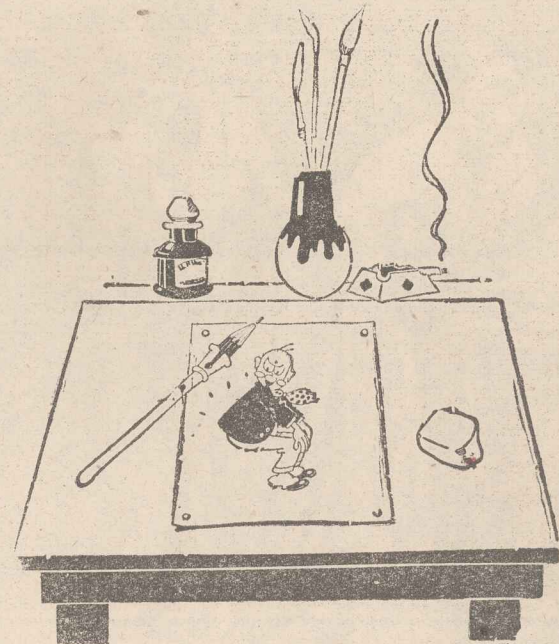
Συνήλθε προχθὲς τὸ συνέδριον παντοπωλῶν. Παρέστησαν πολλοὶ ἀντιπρόσωποι, ὥστε ἐδημιουργήθη συνωστισμός.

— Ἐδῶ μέσῃ εἰμαστε σὰν σ α ρ δ ἔ λ ε ς, κύριε πρόεδρε, διεμαρτυρήθη ἕνας συνέδρος.

Ἀκολούθως ἔλαθε τὸν λόγον ἕνας συνέδρος, ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παντοπωλοῦ συγγενεῖ με τὴν ποίησιν, διὰ τούτῃ ἐξῆς λόγους:

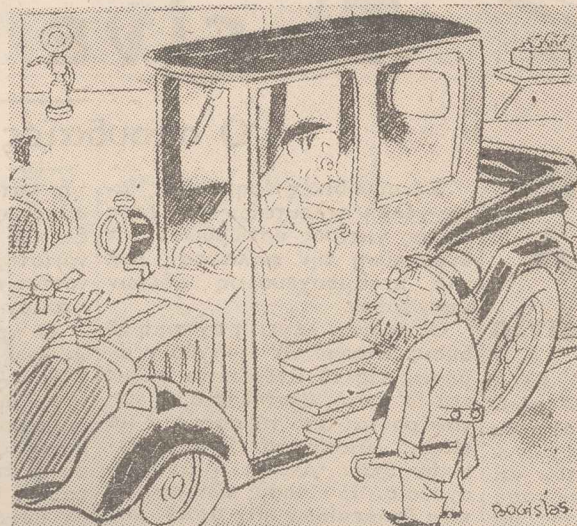
1) Εἰς τὰ μπακάλικα ὑπάρχει Σ ο λ ο μ ὁ ς.

2) Εἰς τὰ μπακάλικα καταναλοῦνται αἱ περισσότερα ποιητικὰ συλλογαὶ τῶν νέων ποιητῶν.

ΑΒΟΛΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ σκίτου: — Τὴ μοῦσῃς αὐτὸς ὁ σκιστογράφος! Τὴν ὅρα ποὺ ἦσαν ἔτοιμος νὰ μοῦ χεδιάσῃ τὴν καρ- κλα, θυμήθηκε πὺς πρέπει νὰ πάῃ νὰ φάῃ.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

— Ἀπὸ τέσσερα παλὰ ἀντοκίνητα τοῦ γκαράζ μου ἔκανα, καθὼς ὁλέετε, ἓνα ἀμάξι νέου τύπου.

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΕΣ

Ἡ πρόσκαιρη ζωὴ μας πάνω σ' αὐτὴ τὴ γῆ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον, μία συναλλαγὴ. Σχεδὸν κάθε ἡμέρα, ὅπου κατασταλάζει καὶ μ' ὅποιον κι' ἂν μιλάς ἢ κατ' ὅ' ἀγοράζεις ἢ κατ' ὅ' πωλάεις.

Μὲ κάποιον ὅταν μπλέξῃς καὶ κάμετε δυὸ θήματα, ἀμέσως θὰ ἀρχίσῃ νὰ τῆς πωλᾷς αἰσθήματα. Ἄλλ' ὅμως καὶ ἐκεῖνη... σὲ παίρνει εὐθὺς χαμπάρι, καὶ τότε σὲ πωλάει γιὰ πράσινο χαδιάρι.

Πολλοὶ ὑπάρχουν τρόποι ἀγοραπωλησίας Σὲ μαγαζὶ σιμῶνεις. Ψωνίζεις καὶ πληρώνεις. Αὐτὸς ὁ τρόπος εἶναι, τρώγεις... ἀνοήσιος.

Ὁ ἄλλος τρόπος εἶναι πὺς ἐξυπνοὶ τῶ ὄντι πηγαίνει σ' ἕναν ράφτι κ' εὐθὺς σὲ κάνει κόντη. Καὶ ὕστερα τοῦ λέγει: «Ἀγαστή μου, ράφτα τὰ δυὸ τὰ κοστοῦμα ποὺ μοῦχεις κάμει...γράφτα».

Ὁ τρόπος εἶναι φίνος καὶ «πίστωσι» τὸν λένε καὶ ἐξ οὗτοῦ οἱ πλείστοι ὀδύρονται καὶ κλαίει. Μὲ πίστωσι ψωνίζουν πελάται οὐκ ὀλίγοι. Καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγο ἀρχίζει, τὸ κυνήγι.

Εἶναι πολὺ τῆς μόδας μαζὶ με τὰς πιστώσεις Ἑσθίας καὶ οἱ δόσεις. Τὴ σύστημα πωλοῦσι Παῖσινα θὰ τὸ κάμω. Κατ'ἀλλῆλο θὰ ἦσαν ἀκόμη καὶ σὺ γάμο.

Ἰδοὺ λοιπὸν σὺ γάμο τὸ σύστημα ποὺ θρῆκα: Σὰν θάλῃς τὸ στεφάνι μετὰ λαχτάρας τούσης νὰ πάρῃς πρῶτα - πρῶτα καὶ μονομιάς τὴν προίκα καὶ τὴν γυνή... με δόσεις.

Πολλάκις στὴ ζωὴ σου μπορεῖ νὰ συναντήσῃς ἀπίθανες παλῆσεις. Κάποιος ἐραδάκι θῶσινε με φίλο σου παρέα κι' ἐλπίζει νὰ περάσῃς μαζὶ μ' αὐτὸν ὥραια. Μὰ κείνος τεχνέντων μ' ἄλλη παρέα πάει καὶ σένα σὲ πωλάει.

Τὰ δυνατὰ σου θάζεις καὶ κάποιον καταφέρνεις Ἀέρα τοῦ προσφέρει καὶ δάνειο τοῦ παίρνεις. Τὰ δανεικὰ σὰν πάρῃς σπῆτι εὐθὺς ἀλλάζεις. Καὶ ὅταν στὰ ζητήσῃ ἄ γ ρ ὀ ν ο ὕ ἄ γ ο ρ ἄ ζ ε ι ς.

Ποιήματα διαβάσεις, τίς γνώσεις σου πλουτίζεις, Στίχους καὶ οὐ σκαρώνεις. Ἐφ' ὅσον δὲν πληρώνεις, καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγο, ἀφεύκτως... τὴν ψωνίζεις.

Ὅλες σχεδὸν τίς μέρες κι' ὅλες τίς ἐβδομάδες ἄλλοι πωλοῦνε εἶδη ἀκίνητα ἢ... ξύδι.

Κι' ἐγὼ σ' αὐτὴ τὴ στήλῃ... πωλάω ἐξυπνάδες.

Ὁ Μ ἄ γ κ α ς

Ἡ καλὴ συμπεριφορά

Ὅταν εἰσθε προσκεκλημένος σ' ἓνα γεῦμα, πρέπει νὰ προσέχετε πὺς τρώτε. Ἰδίως νὰ μὴν πετάτε ἀπὸ δῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὰ μαχαίρι-πορτοκάλια. διότι τί θὰ πῇ ὁποῖος σὰς ἐλέγη;

Γι' αὐτὸ νὰ τὰ θάζετε με τρόπο στὴν τσέπη.

Νὰ μὴν ρωτᾷτε ἕναν γνωστὸ σας σὲ ποῖο ράφτι ἔκαμε τὸ κοστούμι του. Διότι μπορεῖ νὰ τὸν φέρετε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι αὐτὸν τὸν κύριο.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ... Δημοπρατήριο.

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ζητᾷτε πενηντάρι δανεικὸ ἀπὸ ἕναν κύριο, ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγου τὸν γνωρίσατε καὶ μάλιστα με ὅφως λιγάκι κλαμάρικο. Ἀλλὰ... νὰ τοῦ ζητᾷτε χιλιάρικο.

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ προτείνετε σὲ μίᾳ χήρᾳ νὰ τὴν συνοδεύσετε σὲ ἑλικοπτεροπλάνο. Σκεφθῆτε τὸ πένθος τῆς, τὸ ὅποιον δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ πάῃ νὰ ἱδῇ ἑλαφρὰ θεάματα με πέρσες.

Ἐκτὸς ἀν τὴν πᾶτε νὰ ἱδῇ τὸν... Μαυρεᾶ.

Μία βεσποινὶς δὲν πρέπει νὰ δέχεται ποτὲ δῶρα ἀπὸ τοὺς γνωστὸς τῆς, ποὺ ἔχουν γι' αὐτὴν φιλοδοξίας. Ἐκτὸς ἀν εἶναι δῶρα ἀξίας.

Ὁ κοσμηκός

Προαισθήσεις

Ὅταν ἰδῶ σταυροῦλο προαισθάνομαι τὴ λύσι. Ὅταν ἰδῶ κολῶνα, προαισθάνομαι μεθυσί. Ὅταν κάμω θογαπονιὰ προαισθάνομαι τὴ φάκα. Ὅταν ἰδῶ φίλο μου προαισθάνομαι τὴν τράκα.

Ὅταν ἰδῶ ἄλλογο, προαισθάνομαι οἷς κοῦρσες (στοιχίμα).

Ὅταν γνωρισθῶ με ὥραια νέα, προαισθάνομαι (βυστοχίμα).

Ὅταν ἰδῶ τραπεζίτη, προαισθάνομαι ὑπαρξί (χρυσού).

Ὅταν ἰδῶ τράμ, προαισθάνομαι κοίτην Ἰλισσοῦ.

Ὅταν ἰδῶ χοντρόν, προαισθάνομαι σεισμό.

Ὅταν ἰδῶ γαλάτῃ, προαισθάνομαι τῆς Οὐλὸν τὸν (λαγαρισμό).

Ὅταν ἰδῶ ζευγάρι, προαισθάνομαι ἐξοχή.

Ὅταν ἰδῶ γλάστρα, προαισθάνομαι ἔθροχῃ.

Ὅταν ἰδῶ σὺ σινεμά, κανένα θηρίο ἀντικρὺ μου, προαισθάνομαι τὸν δανειστή μου.

Ὅταν ἰδῶ ζαχαροπλάστη, προαισθάνομαι ἰδοῦ... (θανάτου τὴν γλῶσσα).

Ὅταν ἰδῶ ἀσχημὴ νέα, προαισθάνομαι προίκα.

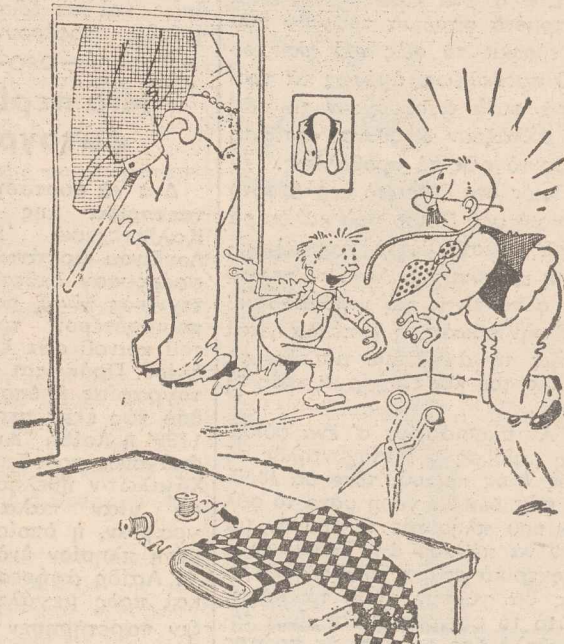
Ὅταν ἰδῶ φυλάκῃ, προαισθάνομαι γάμο.

Κι' ὅταν ἰδῶ μαγιο, προαισθάνομαι ἄμμο.

Ὅταν ἰδῶ δούλα, προαισθάνομαι ναυτικὰ ἀγῆ (μυστα).

Οἱ Πολωνοί, ὅταν διαβάσουν περὶ Μελά. ἔχουν κα- (κὰ προαισθήματα).

Ὁ λ ε π τ α ἰ σ θ η τ ο ς

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΟΡΑ

— Κύριε προϊστάμενε, ὁ πελάτης αὐτὸς ἦρθε νὰ παραγγεῖλῃ τρία ἀπὸ τὰ «οικονομικὰ κοστούμια» ποὺ ἔχουμε στὴ βιτρίνα πρὸς 1200 δραχμές!

Τὰ ἔμφαντα

«Ὁ οὐρανὸς με τ' ἄστρα, ἡ θάλασσα με τὰ ψάρια κ' ἡ γῆ με τὰ λουλούδια»... τυπωμένα ἐπάνω στὰ γυναικεῖα φορέματα

ὅτι τὰ κρίνα καὶ τὰ λοιπὰ ἄνθη τῶν ἀγρῶν ἵπνουνται ἀφ' ὧν- τερα καὶ ἀπὸ τοὺς πύθ πλού- σιους Βασιλεῖς. Ἀπὸ τότε ἐγεν- νήθη ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάμῃ ἑνὸς τοῦ τοῦ ἀνι- ζιμῆτο φορέμα τῶν ἀγρῶν.

Ἡ παλαιὰ αὐτὴ ἐπιθυμία εὐ- ρήκε στὰ χρόνια μας τὴν ἱκανο- ποιήσιν τῆς με τὴν ἐφευρεσιν τῶν ἐμπριμέ.

Ἡ ἐπιστήμη ἐτέθη στὴν ὑπὸ- ρεσία τῆς μόδας. Ἀπὸ ἕναν ἐπ- ρὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον, ὅπως εἶναι ἡ χημεία ἀθίσει ἓνα χα- ρούμενο γυναικεῖο ἵ φάσμα: Τὸ ἐμπριμέ.

Ἄν δὲν εἶχε σημεῖώσει σοθα- ρὲς πρὸς τὴν χροματουργίαν, ἂν δὲν εἶχαν ἐφευρεθῇ χρώμα- τα ἀνεξέλεγκτα, ἡ κατασκευὴ τῶν ἐμπριμέ θὰ ἦσαν ἀδύνατα. Διότι θὰ ἔβρετε θέματα πὺς γί- νονται τὰ ἐμπριμέ. Ἐπάνω σ' ἓνα μονόχρωμο ὕφασμα τυπώ- νται, σὰν σφραγίδες, διάφο- ρα σχέδια. Αὐτὸ τὸ ὕφασμα ἀ- παιτεῖ χρώματα πολὺ ἐπιτυχη- μένα, γλυκὰ καὶ ζωηρά, τὰ ὁ- ποῖα νὰ μὴν ἐξαλείφονται καὶ ὅτε νὰ ἐξασθενίζουν ἀπὸ τῆς καιρικῆς μεταβολῆς.

Τὰ σχέδια τῶν ἐμπριμέ εἶναι ἀπειρα. Ἐπ' αὐτῶν ἀργάζει ἡ φαντασία τῶν σχεδιαστῶν. Δη- μιουργεῖ λουλούδια τῶν Τροπι- κῶν χωρῶν, παράξενα ἄνθη, τὰ ὅποια ἀγνοεῖ ἡ φυτολογία καὶ τὰ ὅποια ἴσως ἀνθοῦν σὲ κά- ποια παραμυθένια ἀνίω, σχε- διάζει πολυπλοκά ἀραθουργή- ματα, φύλλα δέντρων, πέταλλα ῥόδων, ἀκτινοβολοῦντα ἀστέ- ρια.

Αὐτὴν τὴν ποικιλίαν τῶν σχε- διῶν τὴν πληροῦν οἱ ἐμπριμέ. Οἱ γυναικὲς θρῶσκουν ἐλλογὴ ἀφορμὴ νὰ κάμουν ἀνοήματα τὰ μαγαζὶ γιὰ νὰ θροῦν τὸ σχέ- διο, ποὺ τοὺς ἀρέσει. Σ' αὐτὴν τὴν διαλογὴ δὲν κουράζονται.

Τὸ σφράγισμα δὲν εἶναι τέ- χνη. Δὲν νομίζετε ὅμως, ὅτι θὰ ἦσαν καλλίτερο νὰ ζωγραφίζον- ται τὰ ἐμπριμέ κατὰ πύθ ἐκεί- θερο καὶ πύθ καλλιτεχνικὸ τρό- πο; Θὰ μπορούσαν δηλοῦν ν' ἀναλάβουν τὴν διακόσμῃ τους οἱ ζωγράφοι.

Τότε θὰ εἶχαμε μίᾳ μόδα ἐν- τελῶς καλλιτεχνική. Οἱ τουα- λετάες τῶν γυναικῶν θὰ ἐγί- νοντο ἀπὸ ὕφασμα, τὸ ὅποιον θὰ ἦταν τέλειος ζωγραφικὸς πίναξ. Φαντάζεσθε πόσο ἐνδιαφέρουσα θὰ ἦταν αὐτὴ ἡ μόδα;

Θὰ ἐβλέπαμε αἰρήσις στὴν πλάτη μῆς γυναικῆς ζωγραφι- σμένον τὸν λόγον τοῦ Λοκα- θητός. Στὴν ὅμως μῆς ἄλ- λης θὰ ἐβλέπαμε μίᾳ ἀπομὴ τοῦ Βοσπόρου. Ἄλλη θὰ φορούσε ἓνα ὕφασμα, τὸ ὅποιον θὰ εἶχε ἐμπρός ζωγραφισμένους τοὺς κρεαστοὺς κήπους τῆς Βαθυ- λώγος καὶ γύρω ἀπὸ τὴν μέση μίᾳ ἀπομὴ τῆς... ἐλευθέρως ζῶ- νης Πειραιῶς.

Ἀκόμη καὶ πορτραῖτα θὰ μπορούσαν νὰ ζωγραφίζονται σ' αὐτὸ τοῦ εἶδους τὰ ὕφασμα- τα. Θὰ ἐβλέπαμε πολλὰ νὰ ἔ- χουν ζωγραφίσαι πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδιᾶς τῶν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγαπημένου τῶν. Καὶ ἔτσι θὰ κατανόουε μίᾳ γυναῖκα νὰ μοιάζῃ λίγο με κινήτῃ ἔκθεσι ζωγραφικῆς.

Πάντως δὲν εἶναι ἀπίθανο, νὰ συμῆθι αὐτὸ μίᾳ μέρα. Τίποτε δὲν εἶναι ἀπίθανο γιὰ τὴν μόδα. Καὶ τότε θὰ εἶδη ὁ χρυσὸς αἰὼν τῶν ζωγράφων.

Οἱ γυναικὲς τίποτε δὲν θὰ πα- ραλείψουν, γιὰ νὰ ἀνανεώσουν ἐν καιρῷ τὴν ἐμφάνισιν τῶν. Σ' αὐτὸ νὰ εἰσθε ἐθέσαιο. Μόνον οἱ ἄνδρες μένουν ἀπελπιστικὰ κολ- λημένοι στὴν ἴδια μορφὴν ὕφα- σματων. Κάμετε καὶ σεῖς, εὐλο- γημένοι, μίᾳ καινοτομία. Τολ- μήστε νὰ φορέσετε ἓνα σαρκῆκι ἐμπριμέ καὶ ἓνα παντελόνι με λουλούδια...

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ἀνάλαφρα, πολὺχρωμα ἀνθος τοις μὲν φορέματα, κυκλοφοροῦν στὸς δρόμους, περιφέ- ρονται στὰ σαλόνια καὶ μᾶς παρέχουν τὴν ὥραια φαντασία ὅτι οἱ γυναικὲς περιεβλήθη- σαν τὴν ἀνοίξιν...

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

το πολύ καλά επιλωμένο.

Εκεί μέσα, πάνω σε μιάν ανασταυτική πολυθρόνα, σκεφτική και σαν όνειροπόλος, καθόταν μιά κόρη άκίνητη και προφανώς στενοχωρημένη.

Ο Έκδικητής δεν είχε άπατηση. Η Πριμερόζα βρισκόταν στα νύχια των Έρπαρων των Μυστικών.

«ΑΓΡΥΠΝΩ!»

Μόλις επέστρεψε στην έπαυλιν φτωχιά, ο Πρόσπερος έπαιγε κατ' εθεώρητο στο γραφείο του Έκδικητού, του άφηγέτο όλες τις καθεστώσεις και το έδωσε στο στυλόχαρτο.

«Ήμουν θέσας γι' αυτό!» είπε ο Έκδικητής μόλις το είδε και το διάσασε. Ένας ή Πριμερόζα βρισκόταν ακόμη εκεί πέρα. Άλλα τι είδους γυναίκα είναι αυτή ή θαρρώ;

— Φαίνεται μάλλον γυναίκα του ελαφρού παρά του καλού κόσμου! απάντησε α Περιλί.

Γι' αυτό θα είνε πέρα από την έκτασή σου. Δεν μπορείτε λοιπόν να τ' αγαπάτε πέρα μαζι της;

— Μάλιστα τον έδεσάνασε ο Πρόσπερος.

— Το πρωί λοιπόν θα της στελέψετε μιάν ώρα ανθρωπότητα με ένα μπλιλάκι για να της ζητήσετε συγγνώμη που την έγκλεισάνατε τόσο βίαια. Αυτή θα σας δώσει νεοραντέσθ, είμαι θέσας. Τότε θα κανονίσετε κατά τέτοιον τρόπο τα πράγματα, ώστε όχι μόνο να δεινύσετε αόριστα, αλλά να της έξω από το σπίτι, αλλά να απομακρυνέτε και τους υπηρέτες γιατί θέλω να έρευνήσω το σπίτι.

— Σας γίνω, σας το όρκίζομαι, είπεν ο Περιλί.

Ο Έκδικητής έπηρε τότε το καπέλλο και τον μανδύα του κι' εκάτεθηκε στον κήπο, όπου είχαν αφήσει την Ζακελίνα. Την έβριζε πολύ σκεφτική.

— Τι έχεις, Ζακελίνα; την έρώτησε τρυφερά. Καταλαβαίνω πολύ καλά, ότι θέλεις να μου κρύψεις κάποιον άγνωστο σου...

— Λατρεύω, μου, απάντησε αυτή με φωνή πολύ έτρεμε. Φοβάμαι πολύ για σένα... Δεν ξέρω τι έχω ακριβώς, αλλά από το πρωί με κατέχει ένας άοριστος και έπιμονος φόβος.

«Ήλιος», Ζακελίνα. Είμαι έγω έδω και δεν πρόκειται να πάθης κανένα κακό. Άποψε θα λείψω. Άσε την πόρτα στο δωμάτιο σου ανοικτή γιατί δεν ξέρω ποιά ώρα θαρθώ και θέλω να σε καθυποχάσω. Πήγαινε τώρα να ήσυχάσης.

Ο Έκδικητής έμεινε μόνος όταν ήρθε ο Ρογήρος.

— Άκουσε, Ρογήρε, του είπε ο Έκδικητής με σιγανή φωνή, αμέσως μόλις κοιμηθούν οι υπηρέτες θα πάρης τα κλειδιά και θ' ανοίξεις όλες τις πόρτες του παριού. Έπίσης θ' αφήσεις ανοικτές και τις πόρτες του σπιτιού. Φαντάζομαι πως απόψε θα συμβούν πολύ παράξενα πράγματα έδω μέσα και είνε άπλοτος ανάγκη να μπορέσουν να μπειν ελεύθεροι αυτοί τους οποίους περιμένο. Μη κινηθής καθόλου παρά μονάχα όταν σφυρίξω τρεις φορές, γιατί τότε θα σημαίνει ότι έρισκομαι σε κίνδυνο.

Ο Ρογήρος έφυγε και ο Έκδικητής κατέβηκε στο πάρκο κι' έχάθηκε στο σκοτάδι.

Η Ζακελίνα ανέθηκε στο δωμάτιο που Γιαννάκη για να τον καληνυχτίσει, είπε της παραινάμεν να πάη να πλαγιάσει και κατόπιν επέστρεψε στο δωμάτιο της, όπου έξαπλώθηκε στο κρεβάτι και άποκοιμήθηκε σκεδόν αμέσως.

Ύστερα όμως από δυό ώρες άρχισε να δείχνει σημάδια τρομερής άνησυχίας. Έσπασε τα χέρια, τα τέντωσε προς τα εμπρός, έστένωσε, άγκομαχούσε.

Τέλος σηκώθηκε σκεδόν άσυναίσθητα, άναψε το φώς, έπλησίασε το κοινόβιο, άνοιξε τα συρτάρι κι' έπηρε το γραμμάτιο του Μωρί.

Τριαντάλες σκεδόν πλησίαζει στην πόρτα που είνε κρυμμένη πίσω από θοράκι παραποτάσματος. Τα παραμερίζει και ένα χέρι κάτω από, λεπτό, κορτοστικό άπλώνεται άπ' έδω και παίρνει το γραμμάτιο.

Το χέρι είνε τώρα έτοιμο να άποσυρθεί.

Άλλα έξαφνα ένας άντρας, που ήταν τόνση ώρα κρυμμένος πίσω από μιάν μεγάλη πολυθρόνα, έπρεπε άποκοιμήσει το χέρι που κρατεί το γραμμάτιο. Τότε το χέρι έπλησίασε το γραμμάτιο, έπλησίασε το χέρι που κρατεί το γραμμάτιο, έπλησίασε το χέρι που κρατεί το γραμμάτιο.

— Έπειτα κάθεται δίπλα του και τον διατάζει με ύφος που δεν επιδέχεται αντίρρηση:

— Πάμε εκεί όπου πρόκειται να μεταφέρης αυτήν την νεανί! Ο σωφέρ υποκούει τρέμοντας και προχωρεί κομμάτι πεντακοσάρια μέτρα.

— Έδω είνε κύριε, μουρμουρίζει.

Είπε την αλήθεια, γιατί ή Πριμερόζα κατεβαίνει από το αυτοκίνητο με το ίδιο άσταθεές θέσιμα.

Ο Έκδικητής την ακολουθεί χωρίς να προσέξη στον σωφέρ, που τρέχει να έξαφανισθή και ύστερα από λίγο συναντάται με δύο γυναίκες.

— Την πάθαμε! τούς λέει.

— Ναί, το ξέρω, είδα! άπανταί ή θαρώη Άπρεμόν. Άχ, αυτός ο άνθρωπος!... Άν τον έθανέρουμε στο δρόμο μας δεν θα μάς γλυτώση! Είνε ο κύριος Έκδικητής Τρεμής, ο σωφέρ Έκδικητής!

Άλλα θα τον σκοτώσω!

Εν τώ μεταξύ ο Έκδικητής έστράφηκε κοντά του την Πριμερόζα, της πήρε ελαφρά το γραμμάτιο και αυτή έξοιτησε.

— Καληπέρα, κύριε Έκδικητή!... του είπε. Ά, είσαστε έδω, κοντά μου!... Άχ, θεέ μου, γιατί να είμαι ακόμη ζωντανή;

— Πριμερόζα, της είπε αυτός, είχα πάντα την έλπίδα ότι είσαστε άθωα. Τώρα είμαι θέσας. Έλάτε μαζί μου, έλάτε να θρήνη τους δικούς σας, τον πατέρα σας, τον Γιαννάκη, τον Ρογήρον...

— Άχ, ναί, πάμε κύριε Έκδικητή...

— Εστηρίχθηκε στο μπράτσο του κι' έπρόσθεσε θλιβερά:

— Έξηγησε μου από πού έρχομαι και πού έπληγαν. Είμαι τόσο εξασθεμένη που δεν μπορώ να θυμηθώ το παραμικρό.

Η Πριμερόζα, άπάντησε ο Έκδικητής με τρυφερότητα, έβρισκα στην διάθεσή μιαν άποκρυφης και πρόσθεσε την νύμφη. Θα παλαίσω με λύσσα κατά του Πονηρού Πνεύματος, αλλά μη φοβάσαι καθόλου, γιατί είμαι θέσας ότι θα σε άπαλλάξω άπ' αυτό και θα σε σώσω.

Άφορ συνήλθε τελείως ή Πριμερόζα και βρήκε ανάμεσα στην οικογένειά της, ο Έκδικητής την υπέβαλε σε άνακρίση για να εξακριβώσει ή είχε συμβεί κατά το διάστημα της σύμμοχης της. Η νέα όμως ήταν ακόμη τόσο ζαλωμένη, που δεν μπορούσε να θυμηθώ το παραμικρό.

Ο Έκδικητής της παρουσίασε τότε τα δύο γραμμάτια της. Το πρώτο, που έλεγε πως ήταν άθωα, άνεγνωστη πως τόγραφε ή ίδια. Άλλα για το δεύτερο, που έλεγε πως ήταν ένοχη, διαμαρτυρήθηκε.

— Σας όρκίζομαι, είπε, ότι δεν τόνγραφα έγω αυτό το γραμμάτιο.

— Είνε όμως το γραμμάτιο σας.

— Ναί, το άναγνωρίζω.

Άλλα από τη στιγμή που έλπιούσε στην Σηκουάνα ως τη στιγμή που συνήλθε κοντά σε δύο θυμολογία τίποτα. Όλο αυτό το διάστημα ήμουν σαν άθλιον πεθαμένη.

Η άδωστή της δυστυχισμένης νέας ήταν πια άναμφισβήτητη. Και δεν ήξερε άν έπρεπε να πείη πρώτα στην άγκαλιά του θεού της πατέρα ή του Ρογήρου.

— Πάτερ μου και σού Ρογήρε, ελαφισίτη τον κύριον Έκδικητον που μ' έβγαλε από την τρομερή έκείνη θέσι που έβρισκομαι.

Ο Μύλων την έβρισε και είπε:

— Έπειδή θα λείψω μερικά έβδομάδες, θα παρακαλώ τον κύριον κύμπα να σε κρατήσει κοντά του. Και όταν επιστρέψω θα τελειώσω τους γάμους σου με τον άγαπητόν Ρογήρον.

— Νά γυρίσης γρήγορα, πατέρα.

Όταν ο Έκδικητής έμεινε μόνος με τον Ρογήρον του είπε:

— Έγώ θα λείψω μερικά άρες. Άπόψε πρόκειται να δώσω την τελευταία μάχη. Κατά την άπουσία μου πρόσθεσε την Πριμερόζα και την Ζακελίνα. Σου έμπιστεύομαι την εύτυχία και των δύο μας...

Με μεγάλην έκπληξη ή θάρων ή Άπρεμόν έλαβε άκου τον πρώτο μιαν περίφημη ένοδόμην κι' ένα γραμμάτιο που έλεγε τα έξης:

«Λατρευτή μου φίλη,

Είμαι πέρα πολύ στενοχωρημένος που φέρωχτα τόσο πρόστυχα μαζί σας. Γι' αυτό δεν μπορέσα να κλείσω μάτι όλη τη νύχτα. Εγώ, που ταπεινά αυτά λουλούδια να καθορθώσουν να σδύσουν τον δικαίον θυμό που έχετε εναντίον του. Και έλπίζω ότι θα μου επιτρέψετε να καταθέσω σήμερα στα πόδια σας τις ταινίες μου δικαιολογίες με την έκφραση των θερμότερων αίσθημάτων μου. Είνε πληγάρ φημιά σας θα μέ κάμη εύχυσμάν.

Ο μέγρι θανάτου άφοσιωμένος σας.

Πρόσπερος Περιλί Όδός Μύλωνος 51. Τηλ. 72.97

Η πρώτη σκέψις της βαρώνης ήταν να μην άπάντηση.

—Με νομίζουν λοιπόν τόσο κουτή αυτοί οι άνθρωποι; είπε. Άλλα θα λογαριαστούμε! Και έζητησε τον αριθμόν 72.97.

—Είσαστε σείς, κύριε Περιλί; έρώτησε.

—Μάλιστα. Ποιός έκει παρα καλός;

—Εκ μέρους της κυρίας θα ρώνης. Σας ελαφιστά για τα λουλούδια και σας περιμένει της δύο το άπογευμα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνθήκη...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΙΑΣ ΚΟΜΨΗΣ

« Δ ε υ τ ε ρ α . — Ημέρα καθαρισμού του δέρματος. Σήμερα διαθέστε δέκα λεπτά περισσότερα για τον καθαρισμό του προσώπου. Αλείψτε το πρόσωπό σας με μιάν απόλη κρέμα και κρατήστε την στο λουτρό σας. Βγάλτε την και βάλτε νερό στρώμα. Μην κάνετε μασσάζ, αλλά φροντίστε να την βάλτε ως έξης:

«Πρώτο, όπως είνε γενικός κανών, φροντίστε να μη πιέζετε δυνατά. Αρχίστε από το πηγούνι και άπλώστε την κρέμα άνεβαίνοντας προς τα άνω. Έξοκολούστε από τα μάγουλα προς τους κρατούς, κατόπιν κάμτε τον κύκλο του στόματος. Κατόπιν ή μύτη: φροντίστε ιδιαίτερας τα περυσία της μύτης. Και τελειώστε στο μέτωπο άνεβαίνοντας προς τις ρίζες των μαλλιών.

«Αφού βγάλε την κρέμα κόνια το έξι:

«Βάζω ένα κουτάλι της σούπας αλάτι σ' ένα δοχείο με ζεστό νερό και ένα άλλο σ' ένα δοχείο με κρύο νερό (το διούλιον νερό είνε πάντα προτιμότερο για το δέρμα). Βουτήξτε σε κάθε δοχείο μιάν κομμάτι (από ύδρφολο μπαμπάκι) που θα βάζετε διαδοχικά στο πρόσωπό σας. Αυτό τονάση την κυκλοφορία και δίνει φρεσκάδα. Αυτό το κάνετε επί επτά λεπτά. Κατόπιν αλείψετε το πρόσωπό σας με μιάν κρέμα για τη νύκτα και κοιμηθήτε.

« Τ ρ ι τ η . — Περιποιήσις των μαλλιών. Μη ξεχνάτε πως τα μαλλιά είνε ή κορίτζα του προσώπου σας: πόσο πίνανες γάνουν την όξια του γυναι.

Σήμερα σας δίνω μερικές συμβουλές που άν τις άκολουθήσετε θα άποκτήσετε γενικά ένα σώμα πλαστικώτατο και χαριτωμένο.

«Ποιός είναι ο σωστός τρόπος να πλύνετε τα μαλλιά σας; Επειδή θα λείψω μερικά έβδομάδες, θα παρακαλώ τον κύριον κύμπα να σε κρατήσει κοντά του. Και όταν επιστρέψω θα τελειώσω τους γάμους σου με τον άγαπητόν Ρογήρον.

— Νά γυρίσης γρήγορα, πατέρα.

Όταν ο Έκδικητής έμεινε μόνος με τον Ρογήρον του είπε:

— Έγώ θα λείψω μερικά άρες. Άπόψε πρόκειται να δώσω την τελευταία μάχη. Κατά την άπουσία μου πρόσθεσε την Πριμερόζα και την Ζακελίνα. Σου έμπιστεύομαι την εύτυχία και των δύο μας...

Με μεγάλην έκπληξη ή θάρων ή Άπρεμόν έλαβε άκου τον πρώτο μιαν περίφημη ένοδόμην κι' ένα γραμμάτιο που έλεγε τα έξης:

«Λατρευτή μου φίλη,

Είμαι πέρα πολύ στενοχωρημένος που φέρωχτα τόσο πρόστυχα μαζί σας. Γι' αυτό δεν μπορέσα να κλείσω μάτι όλη τη νύχτα. Εγώ, που ταπεινά αυτά λουλούδια να καθορθώσουν να σδύσουν τον δικαίον θυμό που έχετε εναντίον του. Και έλπίζω ότι θα μου επιτρέψετε να καταθέσω σήμερα στα πόδια σας τις ταινίες μου δικαιολογίες με την έκφραση των θερμότερων αίσθημάτων μου. Είνε πληγάρ φημιά σας θα μέ κάμη εύχυσμάν.

Ο μέγρι θανάτου άφοσιωμένος σας.

Πρόσπερος Περιλί Όδός Μύλωνος 51. Τηλ. 72.97

Η πρώτη σκέψις της βαρώνης ήταν να μην άπάντηση.

—Με νομίζουν λοιπόν τόσο κουτή αυτοί οι άνθρωποι; είπε. Άλλα θα λογαριαστούμε! Και έζητησε τον αριθμόν 72.97.

—Είσαστε σείς, κύριε Περιλί; έρώτησε.

—Μάλιστα. Ποιός έκει παρα καλός;

—Εκ μέρους της κυρίας θα ρώνης. Σας ελαφιστά για τα λουλούδια και σας περιμένει της δύο το άπογευμα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνθήκη...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

...μερικη χ ρυσε δουλειες...

Η Μόδα

Γυμναστική κατά της παχυσαρκίας

«Όταν όνειρεμάνατε την έξαια γραμμή μιαν «στάρ» δεν μας περνά από το νου να ή φανταστούμε με μιάν... τεραστίον διαστάσεων κοιλιά. Η πλαστική μορφή είνε έκείνη που άφνει να φαίνονται οι γραμμές, χωρίς όμως να γίνονται στρογγυλές.

Πολλές γυναίκες που έχουν κοιλιά βαρουνται να την έξολεψουν και άναγκάζονται να φορούν σφιχτούς κορσέδες σαν βγαίνουν έξω. Αυτή ή λύσις βεβαίως όποτε ένα δράμι τους άφαιρεί από το πάχος τους. Μόλις βγάλουν τους κορσέδες δεν άφαιρεί καθόλου. Σταματά την κυκλοφορία του αίματος, και μεγαλώνει την άτροφία των μυών της κοιλίας.

Η μητρότης επίσης μεγαλώνει συνήθως την κοιλιά. Κάθε γυναίκα μπορεί να έξαφνη την παλιά της φόρμα εάν γυμνασθή. Πρέπει άμέσως μετά τον τοκετό να άρχιση την γυμναστική της.

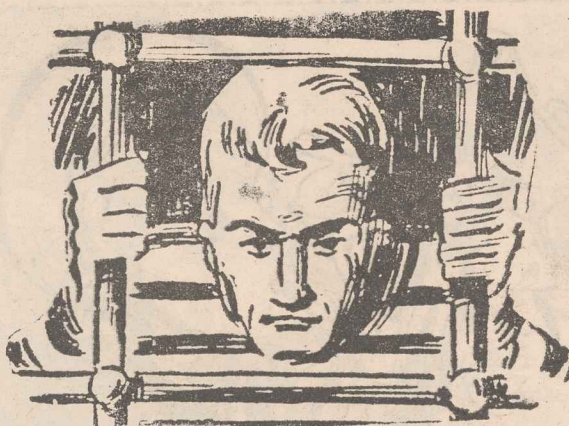
Σήμερα σας δίνω μερικές συμβουλές που άν τις άκολουθήσετε θα άποκτήσετε γενικά ένα σώμα πλαστικώτατο και χαριτωμένο.

«Ποιός είναι ο σωστός τρόπος να πλύνετε τα μαλλιά σας; Επειδή θα λείψω μερικά έβδομάδες, θα παρακαλώ τον κύριον κύμπα να σε κρατήσει κοντά του. Και όταν επιστρέψω θα τελειώσω τους γάμους σου με τον άγαπητόν Ρογήρον.

— Νά γυρίσης γρήγορα, πατέρα.

Όταν ο Έκδικητής έμεινε μόνος με τον Ρογήρον του είπε:

— Έγώ θα λείψω μερικά άρες. Άπόψε πρόκειται να δώσω την τελευταία μάχη. Κατά την άπουσία μου πρόσθεσε την Πριμερόζα και την Ζακελίνα. Σου έμπιστεύομαι την εύτυχία και των δύο μας...

ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΩΝ

Μέσα στην τροπική Ζούγκλα, δύο παιδιά, ο Έκτορας... ένας γαμπρός εντεκα χρόνια... και η Έλιστα μέσα χρόνια, ποιοί... με την ημέρα τους προς τὸν Δορύντο, την πόλη των κατέρχων. Έκει, δρισκεται φυλακισμένος ο πατέρας τους πὸ δικαστρε παιδα. Πιραινόν για νὰ τὸν σώσουν γιατί ἡ μητέρα ἔχει μαζί της ἕνα φάκελλο με διάφορα ἔγγραφα πὸ ἀποσκευαίων την ἀδικοητή του. Προχωροῦν με γίλια δάσους μέσα στὴ Ζούγκλα, ἀλλὰ ἡ μητέρα τους δὲν ἀντέχει στὴ φοβερὴ ζέση τοῦ Ἰσημερινού καὶ πεθαίνει ἀπὸ ἡλίαι. Προτὸ ὅμως ξεσηκώση τους ἐπισητεύεται τὸν φάκελλο με τὰ πολιτῖμα ἔγγραφα. Ἐνῶ ἀνοῖα τὰ διὰ παιδιὰ βρίσκονται κοντὰ στὸ πῶμα της μητέρας τους, παρουσιάζεται μέσα ἀπὸ τὴ λούνη ἕνας ἀνείμφορος, φαίνεται ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἀδικοητῖμα για τὴ δύστηνη τους ἀρραβὺν τὸ φάκελλο με τὰ πολιτῖμα ἔγγραφα καὶ φέγει μέρους δὲν λεγὰ. Δὲν βρίσκονται τίποτα καὶ φέγει ἐγκαταλείποντας ἀσπλανά τὰ δύο παιδιά. Ἐνῶ γίλι ὅμως φαίνεται τὸν δαγκώνει στὴν πλάτη καὶ πέγει σὰ δάκνοντα ἀπὸ τοῦς πόνο. Ὁ Έκτορ σφυρίζει πὸ διληπτικὸν αἷμα της πληγῆς καὶ τὸν πῶει ἀπὸ βέβαια θάνατο. Τότε ὁ Στιγματισμένος... ἔτσι τὸν ὀνομάζουν τὰ παιδιά... τοῦς δῆνει στὸ νάτεγρο για τοῦ Σάν Φραντσκο. Ἐκεῖ νὰ τοῖς θοῖνουν ἕστερα ἀπὸ πολλὰς περιπέτειες με τὴν βοήθεια τοῦ μικροῦ Έκτορα νὰ πῶν τὸ αἶμα τὸν νεκρὸ τοῦ κατεκτείναν καὶ νὰ τὸν βοήθουν νὰ ἀποδῶν.

9ον

Εἶδε κ' αὐτὰς, ἔξαφνα, ἕναν καρχασιὰ πὸς τὸν ζυγῶν. Κ' ἔκατ' ἀπὸ πῶς ἐνὲ χαμένους. Ὁ βασιλεὺς τὸν ἀρραβὺν ὑπερῶς στὰ μῆτα της ἀγαπημένης τοῦ γυναικὸς πὸν κοντεῖ νὰ τρελῶσθ' ἀπ' τὴ φοβή! Ὁ Μαρὶὸν ἀκούει τὴ φωνή, βλέπει τὸν κίνδυνον, καὶ με τὴ δυνατὴ φωνή του, πὸ ἔχει νὰ σκεπάζῃ τὰ κύματα, φωνάζει: Κοντεῖ δὸς, μπορείτε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια!

Ἐπειτα ρίχνεται πάλι κατὰ τοῦς τέρας καὶ τοῦ ἀνοῖγει τὰ πλευρὰ με τὸ μαχαίρι του. Ὁ καρχασιὰς, με τὰ ἐντόσθια πεταγμένα ἔξω, βυθίζεται ἀμέσως, σὰ νὰ τὸν εἶχε ντυπῆσει κεραυνός.

Ἐν τῷ μεταξὺ, πὸ τυχερός ἀπὸ τὸν σὺντροφόν του, ὁ δευτέρος ναυτὴς κρατώντας ἕνα κοῦρ, καὶ τῶρθε νὰ φθάσῃ κοντὰ τοῦς ἐπιθῶτες.

Πλησιάζει σιγὰ, προχωρεῖ τὸν προστάζει ὁ Μαρὶὸν. Δόσμου τὸ κοῦρ σου!

Ἐτοῖς ὁ Μαρὶὸν ζυγώνει τοὺς τρεῖς ναυτικούς στὴ βάρκα του καὶ, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ναυτὲς του, ἀνεβαίνει πρῶτα τὴ γυναῖκα, μετὰ τὸν ἀντρα της καὶ τὸν τρίτον ναυτικόν. Τέλος ἀνεβαίνει κ' αὐτὸς.

Ἐχουν σωθῆ!

Παῦλε!... Παῦλε μου, σωθήκαμε! μοιροῦρῖζει κλαίοντες τὴ γυναῖκα, ἐνῶ ἕνα γλυκὸ χαμόγελο φωτίζει τὸ κατὰχλομο πρόσωπο.

Ἰοάννα!... Ἀγαπημένη μου Ἰοάννα!... στεναίνει ὁ ἀντρας καθὼς σοριάζεται ἀπάνω σὲ κάτι σκονιά.

Μετὰ δέκα λεπτά, τὸ ζεύγος τὸν νεαρόν νεογόνον, με στεγνὰ ρούχα καὶ πρόσπο γελαστὸ ἀπὸ τὴν εὐτυχία πὸ φύγει ἀπὸ ἕνα τόσο μεγάλον κίνδυνον, ἐπείτρεψε στὴν αἰσῶσα ὅπου ἐπερίμενε ὁ Μαρὶὸν, με τὸν Στιγματισμένον καὶ τὰ δύο παιδιά.

Ἐορῶσαν τὸ χέρι τοῦ σωτήρα ταν, πὸ σκετάν ἀκόμη διατακτικὸς καὶ μετὰ τοὺς εἶπε:

Προχωρήστε μαζί με τὸν Στιγματισμένον στὴν ἀκρὴ τῆς προκομίας καὶ φωνάζει:

Πατέρα!... Ἐδὼ εἰμαστε!

Ἐλ!...

Καὶ ὁ Στιγματισμένος φωνάζει με τὴ σειρά του:

Ζήτησ' ὁ καπετάνιος Μαρὶὸν!...

Ζήτησ' ὁ ἥρωας!...

Ἡ Βάρκα πλησιάζει με κίνδυνον νὰ τσακιστῇ πᾶνὸς στὸν Βράχον. Ὁ Μαρὶὸν πετάει ἕνα σκονίον, δέκα χέρια τὸ ἀρπάζουν καὶ τραβοῦν τὴν βάρκα στὴν ἑρὰ.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

—Θέλετε νὰ μάθετε ποῖος εἶμαι;... Αἱ, λοιπόν, εἰμαι ἕνας δραπέτης τὸν κατέρχων!

—Αὐτὸ δὲν μὰς ἐνδιαφέρει καθόλου! ἐφῶνας ὁ ἀγνοῦσας σφιγγόντας πὸ δυνατὰ τὰ χέρια του. Ἐγὼ ἔξερω μονάχα πῶς ἐπῶσα ἕνας ἥρωας καὶ διὰ μὰς σώσατε τὴ ζωή.

—Τότε ὁ μικρὸς Ἐκτορας ἐπείρθεσε με ἀξιοπρέπειαν:

—Πρέπει ὅμως νὰ ξέρετε διὰ τὸ μαμπᾶς εἶνε ἀθῶος, Σὺς τὸ ὀρκίζομαι!

Καὶ ὁ Λιζέτα, καρρῶνοντας τὰ μεγάλα, κατὰμουα μῆτα της στὴ νεαρή κυρία, ἐφῶνας:

—Κυρία! Εἶπα: ἔτι ὁ πιρᾶς μου εἶνε δολοφῶν καὶ πειρατής!...

—Ἀλλὰ εἶπαν ψέματα!...

Καὶ πᾶς ὅσος ὑπέφερε, ὁ καὶ ὁ μῆτος ὁ πατέρας μου!

Καὶ πάλι τὰ χέρια ἐφίχτηκαν θερμά, τὰ μῆτα ἐγύμνασαν δάκρυα, οἱ καρδιὲς ἐχτύπησαν πὸ γοργά.

Ὁ νέος ἐπείρθεσε βαθεῖα καὶ εἶπε:

—Ὁ πῶς στενὸς καὶ ἀγαπητὸς μου φίλος ἔπρεσε κ' αὐτὸς ἥρωας δικαστικῆς πλάνης. Καταλαβαίνω λοιπὸν πᾶν καλὰ τὴ δύστηνίαν σου, ἀφοῦ ἔζησας μαζί του, μερικὲς ἀπὸ τῆς καταρροῆς ἐκείνης ὁρῶς, κατὰ τῆς ὁποῖας, ἔνας ἀθῶος, ἐξευτελισμένος καὶ κατενυμμένος ἀνοῖγεται κατὰ τῆς κοινῆς γνώμης, κατὰ τὸν δικαστὴν καὶ τοῦ μῆτος τὸν πραγματικὸν ἐνόχον.

—Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ἱστορία μου στὴ σκληρὴ τῆς ἀπότητος! ἀπάντησε ὁ Μαρὶὸν, τὸ εὐγενικὸν πρόσωπο τοῦ ὁποῖου εἶχε ῥεμεῖσθαι ἐν τῷ μεταξὺ.

—Θὰ μὰς ἐπιτρέψετε νὰ παρουσιαστούμε; Ἐγὼ εἰμαι παλὰς δημοσιογράφος, ἀλλὰ ἐγκατέλειψα αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα γιατί ἔκαμα μεγάλαν περιουσίαν ἀπὸ Κλουτὰκι. Λέγοναι Παῦλος Ρεντὸν καὶ εἶμαι ἀπὸ τὴ Βρετανία. Ἀπ' ἐδῶ εἶνε ἡ γυναῖκα μου. Ταξιδεύομενος χάριν ἀναψυχῆς. Ἀλλὰ δὴ τελειώσαμε ἀσφαλῶς τὸ ταξιδεῖν μὰς στὴν κοινὰ κανονὸς χαρχαρία χωρὶς τὴν βοήθειάν σου.

—Εγὼ εἰμαι ὁ πλοίαρχος Μα...

—Εἰς τὴν ἀκρὴ τῆς προκομίας καὶ φωνάζει:

Πατέρα!... Ἐδὼ εἰμαστε!

Ἐλ!...

Καὶ ὁ Στιγματισμένος φωνάζει με τὴ σειρά του:

Ζήτησ' ὁ καπετάνιος Μαρὶὸν!...

Ζήτησ' ὁ ἥρωας!...

Ἡ Βάρκα πλησιάζει με κίνδυνον νὰ τσακιστῇ πᾶνὸς στὸν Βράχον. Ὁ Μαρὶὸν πετάει ἕνα σκονίον, δέκα χέρια τὸ ἀρπάζουν καὶ τραβοῦν τὴν βάρκα στὴν ἑρὰ.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

Ἐγλύτωσαν! φωνάζει τὸ πᾶν ἄνθρωπον, μὴδὲν ἀπὸ τὸν πᾶν.

